

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite, frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek**, **sredo** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Lenarčani! — Okoličani!

Kaj je z nemško šolo?

Župan trga Sv. Lenart po imenu Jože Sedminek ter občinski zdravnik dr. Zirngast sta prišla na enkrat na misel, da se za Sv. Lenart ne more ničesar boljšega in nujnejšega storiti, kakor ustanoviti pod okriljem nemškega „Schulvereina“ novo šolo s popolnoma nemškim poukom.

V dosego tega namena sta se obrnila do osrednega odbora imenovanega društva, ki je njima seve drage volje obljubil svojo pomoč.

A kaj pomaga še tako lepo šolsko poslopje, če ni učencev. Vzela sta zato v roke popotno palico ter romata od hiše do hiše, prigovarjajoč slovenskim starišem, da naj izroče otroke, svoje najdražje — njima apostoloma nemške misli v odgojo.

Dvojna je vaba, s katero vabijo naše lahkoverno ljudstvo.

„Hočete, da se Vaši otroci nauče nemški?“

„Dajte jih v nemško šolo!“

„Če hočete nemško šolo popolnoma zastonj, potem se tukaj podpišite.“

Lahkoverna duša podpiše ter misli da je storil s tem sebi in svojemu ljubemu otroku največjo dobroto. A žalibog se moti!

Kje je še kdo na svetu našel dobro zastonj??

Ali naj se naši otroci učijo nemščine?

Da — učijo se naj, kolikor je to mogoče učiti se v ljudski šoli. Več jezikov znaš — več veljaš.

A učijo se naj nemščine v slovenski šoli, v šoli, kjer znajo vsi enako malo, v šoli kjer jih poučuje učitelj v njim znanem domačem slovenskem jeziku. Njega bodo razumeli in lahko bodo sledili njegovemu pouku. On, ki se je gotovo na sličen način priučil nemščini, bo najboljši vedel, kako je treba ravnati z učenci.

Kakšna pa je nemška šola, katero ponujata Sedminek in Zirngast?

Šola, katero ponujata ta dva, je šola z nemškim učnim jezikom. Šola, ki zahteva da že zna vsak otrok, ko pride v šolo, nemški. Šola namenjena je tem petim, šestim otrokom iz trga ki že znajo nemški od doma. Namen šole je, da se nči otrok pisati, brati, verstva, prirodoslovja itd. in pri nas tudi nemščine. Dobro! Kako pa se naj otrok uči pisati, brati, verstva, prirodoslovja itd., če še sploh onega jezika ne zna, v katerem se vse to poučuje? Samo dvojje je mogoče: Ali se uče otroci samo malo, prav malo nemščine in drugega nič ali pa da poučuje učitelj v nemškem jeziku pisati, brati itd., da ga pa vsi oni ne razumejo, ki so prišli v to šolo učiti se nemščine. Sedeli bodo tedaj kot siromaki v šoli do konca ur, a celi zlati čas bode zgubljen.

Kaj tedaj storiti, da se otrok res nauči nemščine?

Dajte otroka v šolo s slovenskim učnim jezikom, dajte ga v šolo, kjer se bode učil vsak — ki tudi nima dobre glave za jezike — vsaj v svojem jeziku pisati, brati itd. dajte ga v šolo, kjer se bode pa naučil vsak, ki ima dovolj možgan, tudi nemščine. Zahtevajte če mislite, da je to potrebno, da naj poučuje učitelj več nemščine, a ne pošiljajte otrok v šole z nemškim poukom. Potrebujemo morda pri Sv. Lenartu še drugo šolo?

Ne! Že obstoječa še dolgo neplačana petrazrednica nam zadostuje popolnoma.

Vzgojila nam je že nešteto mnogo dobrih kmetov, celo vrsto učiteljev, doktorjev, duhovnikov itd., tako da je jasno dokazala, da ustreza svojemu namenu. Vsak učenec naše stare šole se je naučil toliko, kolikor je rabil v dosego svojega poklica.

Je k temu ravno neobhodno treba znanje nemščine? Ne! Kaj pa so sinovi teh Beneschov, Mohorjev, Toplakov, Solakov, Krajncev, Wittermanov, Dermancev itd. Ti so vendar znali vsi prav dobro nemški! Treba je samo razvitih možgan in pametne vzgoje — vse drugo si mož v življenju sam priskrbi.

Možgani se pa razvijajo samo v oni šoli, v kateri otrok že od prve ure razume učitelja, v šoli, v kateri govori učitelj z otrokom tako kakor govorita doma oče in mati z njim. Tako se poučuje nemške otroke, tako naj se poučuje tudi naše, ki niso manj vredni kakor nemški ali nemškutarski.

Dajte otrokom dobrega pouka, dajte mu priložnosti, da se v najkrajšem času kolikor mogoče veliko nauči, da bode imel od šole kar največ dobička. Nemci imajo za svoje otroke take šole. Nemški otrok hodi v nemško šolo; nemški učitelj ga poučuje, otrok razume vsako besedo in se mu ne izgubi noben nauk. Mi tudi nismo manj vredni kakor ti naši nemški in nemškutarski sosede, zato zahtevamo, da se dajo našim otrokom take šole, kakoršne so nam koristne in potrebne, saj si je sami plačujemo in hočemo tudi, da si je uredimo po svoji volji in potrebi, kakor si Nemci urejujejo svoje po svoji glavi.

Bo nemška šola res zastonj?

Ne — ljubi kmet. Če ne verjameš, sam pojdi vprašat svojega sotrpina, Sv. Ilju, vprašaj ga v Ljutomeru, na Pekrah, v Ormožu in še drugod. — Povsod boš slišal, da se je ustanovila šola z istimi obljubami, povsod so hodili okoli slični Sedminki, obljubovali so kmetom hribe in doline in konec je bil povsod enak. Par let je plačeval res „Schulverein“, potem pa je oprtil „svojo“ šolo davkoplačevalcem na ra-

mena. Postava namreč pravi, da mora občina prevzeti šolo, če redno obiskuje 5 let zaporedoma šolo najmanj 40 otrok. O tem, seveda, molčita Sedminek in Zirngast, zato na to tudi ne mislijo oni, ki obljublajo svoje otroke tujcu — Nemcu. Čez pet let plačevali boste vi kmetje, vsi kakor eden, za to novo nemško šolo, za nje vzdrževanje in stavbo. — Kesali se bode, da ste se vzeli na limanice, pa bode prepozno. Stalno se bodo zvišale doklade za najmanj 20% do 25%.

Trpeli bodo nedolžni za krivce, razumni za nespametne. Če hočete še več davkov in doklad — podpišite! Vi pa posestniki, kmetje, zapomnite si one, ki so Vas lovili za podpise, zapomnite si one posestnike, viničarje, hlapce, ki so Vam obesili novih težkih bremen.

Rešite svojo deco neumnosti, rešite sebe dolgov.

Vam pa Sedminek in drugovi kličemo: Imejte svojo nemško šolo, če jo rabite zase, zidajte si jo, vzdržujte si jo, vse to pa le na svoj račun za svojo deco, nas pa pustite na miru. Mi Slovenci si bomo za svoj denar vzdrževali take šole, kakršne so našim slovenskim najbolj koristne in potrebne.

Politični pregled.

Domače dežele.

Boj za vseučilišča je še vedno v ospredju splošnega zanimanja v parlamentu in izven parlamenta. Kakor smo že poročali, je nemška zveza pod vplivom klerikalnih in nacionalnih nemških poslancev proglasila, da je za zdaj (derzeit) vsako skupno sodelovanje s kršč. socialci in klerikalci nemogoče; kakor rečeno se nemški svobodomiselci sramujejo svoje politične zveze s klerikalno reakcijo, ne upajo si pa to zvezo popolnoma in enkrat za vselej in na dobro pretrgati, — proglašajo mariveč, da je vsako sodelovanje za sedaj nemogoče. In ti liberalci, ti čedni nemški liberalci mislijo tudi pri tem še vedno na svoj kšeft. „Zeit“ svari Nemce, naj bodo mirni in trezni, naj se ne dajo zapeljati k nepremišljenim korakom: „Ali naj stranke, katere imajo interes vzdržati današnji politični sistem, napravijo fendalnim klerikalcem to veselje, da bi se zaradi Wahrmondove afere razdržila cela država, parlament in politično življenje?“

Kaj bi bilo z našimi političnimi kšefti, kateri nam v dobi narodnostnih bojov in rastoče vsestranske reakcije tako lepo uspevajo, to naj bi bila „Zeit“ svojemu jezuitskemu opominu še dodala. Sploh pa v naprednost Nemcev, posebno pa liberalnih Nemcev in radikalcev a la Wolf, Dobernig, Malik itd. ne moremo verjeti. V kaki zvezi stoje ta imena s pravo kulturo

sploh in zakaj naj bi jim bilo na kulturnem napredku in svobodi vede kaj ležeče? Ne, ti ljudje se ne bodo na dobro in za vedno ločili od svojih klerikalnih zaveznikov. O prvi priliki, ko bo treba zopet ugrabiti Slovincem na Koroškem ali na Štajerskem kako uradniško mesto, ali jim prikratiti kako šolo — pojdejo k njih dobremu „nemškemu“ sorojaku Luegerju beračit, naj glasuje s svojo hor — pardon stranko, za njih gotovo prav tako „kulturne“, kakor pristno nemške zahteve — na našo škodo! Sicer pa imajo Nemci tako lep pregovor, ki se tako poda tej družbi in njih „bojem“.

Svobodomiselno dijaštvo je sklenilo ostati mirno do 1. junija. Ako ne bode po tem dnevu prof. Wahrmond začel zopet čitati, bo to dokaz, da so klerikalci dosegli svoj namen in da se je vlada njih nezakonitim zahtevam udala. Dijaštvo bo potem sklicalo shod nemško naprednega dijaštva, da zavzame svoje stališče v nadaljnjem boju za svobodo vseučilišč. Tak shod je bil 20. t. m. na Dunaju. Udeležili so se ga razni svobodomiselni poslanci, med njimi Masaryk in zastopniki slovenskega, italijanskega in romanskega dijaštva, ki so se izrekli solidarnim z nemškim naprednim dijaštvom v boju za svobodo vseučilišč. Klerikalci nameravajo nameravajo napraviti prih. teden veliko kmetško demonstracijo proti dunajski univerzi.

Hrvatsko dijaštvo v Pragi je sprejelo resolucijo, v kateri obsoja vse one tovariše, ki so kljub vsem vladnim nasilstvom proti vseučilišču ostali še v Zagrebu in bi se morda zopet tam vpisali. Kakor se poroča iz Zagreba, se je pa dosedaj en sam dijak še vpisal. Akademski senat obsoja postopanje vlade proti univerzi.

Šentlenarčke novice.

— Zakaj je potegnil Sedminek rep med noge? Dne 18. maja t. l. je šel gospod Sedminek veletržec, župan itd. v družbi par uradnikov v krčmo župana Jurija Lešnika v Rodehovo. Namenili so sicer, kakor je šla vest po trgu, da si hočejo ogledati novi most čez Velko, „slučaj“ pa je nanese, da so krenili vsi kakor en mož v gori navedeno gostilno. Z izdatnim konsumom dobrih klobas in vina skušali so se prikupiti krčmarju ter ga pripraviti in pridobiti za to, kar bi imelo priti. Trabantje so odšli, Sedminek — politik — pa je ostal. Govoril je lepo o „svoji“ šoli, pravil da ima že 107 podpisov, pravil, da se bo poslopje zidalo kar za 70.000 kron. In ves ta denar dobi v dar, in šola bode popolnoma zastonj. „Vprašam tedaj, zakaj ste Vi proti temu?“ Nato mu odvrne gospod Lešnik: „Ljubi gospod, podpišite

mi izjavo, da boste vi iz svojega trpeli vse stroške, kateri bodo svoj čas nastali zaradi te šole naši občini." In Sedminek? **Še odgovora ni dal**, ampak lepo tiho jo je pobrisal! Čemu g. Sedminek niste hoteli podpisati, če so vaše besede resnične?? Vaše početje in vaš molk nam je sam na sebi najboljši odgovor. Čast Vam!!

— **Poduk nemščine na sedanji petrazredni ljudski šoli pri Sv. Lenartu v Slov. Goricah.** Glasom odloka okrajnega šolskega sveta pri Sv. Lenartu z dne 30. avgusta 1898 št. 500/III. urenil se je podnik nemščine v lenarški ljudski šoli tako-le:

V prvem razredu je sicer učni jezik slovenski, pač pa se imajo učencem pri nazornem nauku imenovati predmeti kakor v slovenskem tako tudi v nemškem jeziku. Priklonijo se pri tem naj ložje jezikovne vaje v tem jeziku.

V drugem razredu se naj uči nemščina tri ure na teden, v tretjem štiri, v četrtem pa pet ur na teden. V četrtem razredu se naj vrše ponavljanja v računanju ter v realnih predmetih tudi v nemškem jeziku.

V petem razredu je učni jezik sploh samo nemški med tem ko se slovenščine naj uči tri ure na teden. V vseh razredih se naj uče slovenske in nemške pesmi. Povelje pri telovadbi mora biti samo nemško.

Takšne so zdaj razmere na takozvani slovenski ljudski šoli. Kljub temu si želita še Sedminek in Zirngast drugo šolo. — Če je to potrebno — sodite kmetje sami. Tema gospodoma je le do tega, da bi se na naši šoli vzgajali zagrizeni hajlovci in nič drugega.

— **Zakaj si žele lenarški nemškutarji drugo šolo?** Vsi bi si radi nekaj zaslužili. Poduk otrok jim je deveta briga, sicer bi gledali v prvi vrsti na to, da bi se njihovi lastni otroci nekaj naučili in postali. Kako pa naj pomaga človek drugim naprej, če še lastnih ne zna obrniti na pravo pot?

Kaj druga pa je z zaslužkom. Sarnitz ima lepo hišo, katera bi se dala mogoče drago prodati za šolo. Če pa se to ne posreči, prodal bo vse polno žlahtne opeke.

Sollak bo „Hoflieferant“ za meso. Pri njem — ki je zdaj najbolj nemški — posvetovali se bodo očetje skozi najmanj dve leti vsak dan, kako bi to lepo šolo še lepše postavili. In pri tem se bo pilo! Kšeft pa bo na enkrat na nogah.

In Sedminek? Vsa stara polenta, ves pozabljeni špeh romal bo talijanskim zidarjem v želodec. In on? On, zaslužni župan, on bo imel „inšpekcijon“ stavbe, izplačal bo v soboto delavce če mogoče z izvrstnim blagom oziroma s samim nemškim denarjem, ki ga sicer malo vidi, povrh pa bo vlekel še lepe novce za trudapolni „inšpekcijon“. — In Ziengast? Že komaj čaka onih dveh učiteljev, s katerimi bo udaril tako ljubljani tarok.

In kdo bode na koncu vse to plačal?

Naš slovenski kmet.

Naivnost šentlenarčkega „rihtarja“ Sedmineka. V neki družbi je filozofiral naš „rihtar“ enemu, ki se je tudi podpisal za nemško šolo: „Kaj misliš, da boš ti zdaj še kaj plačal za staro šolo? Nič! Ti si, kako bi rekel, ven izsolan. Ti boš plačal samo za svojo.“ Ti ljuba nedolžnost! Nam bi bilo to jako prav, takoj bi ustavili vso agitacijo — če bi bilo to res. Res pa bo samo to, da boš ti ljubi „rihtar“ ter da bomo mi vsi plačali za obe, za potrebno in za nepotrebno.

— **C. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu in — slovenski poštni pečati.** Že leta 1906. vložilo je 32, beri dva-

intrideset občin, na čelu okrajni zastop prošnje, da se naj uvedejo pri poštah Sv. Lenart v Slov. Goricah, Sv. Barbara nad Mariborom, Sv. Jurij v Slov. Goricah ter Sv. Ana in Kremsbergu dvojezični poštni pečati ter napisi. V svojih prošnjah dokazali so na podlagi ljudskega štetja, da tvori slovensko govoreči del prebivalstva 97% ter prosili, da se vendar naj da tem „tudi“-državljanom vsaj toliko pravice, da bodo smeli vsaj vedeti, kaj da pomenijo te različne table s c. kr. orli.

Te orošnje izročil je svoječasni državnozborski poslanec Franc Robič naravnost v trgovskem ministerstvu. Do danes pa še ni ne odgovora, ne vprašanja, še manje rešitve.

Kakor smo izvedeli iz popolnoma zanesljivega vira, leže vse te prošnje še pri c. kr. poštнем ravnateljstvu v Gradcu (!!!) bržčas v svrhu varne shrambe med nerešenimi akti kakšnega zagrizenega germana. Zanimalo bi nas izvedeti, je li to najnovejši način rešitve neljubih aktov pri c. kr. poštнем ravnateljstvu? Mogoče se najde vendar še kak sluga, ki bi poslal prizadetim občinam ter javnim zastopom nazaj oni popir, katerega v ta namen ravnateljstvo gotovo ni sprejelo. Vedeli bi se potem vsaj obrniti do kompetentne oblasti ter poskušati doseči vsaj nekaj pravic.

Poštno ravnateljstvo v Gradcu pa opozarjamo, da to ni nikakoršna pot, po kateri bi se moglo zadrževati rastoče slovensko uradovanje.

Isto poštno ravnateljstvo opozarjamo tudi, da nam je dolžno kot davek plačujočim državljanom dati naše pravice ali pa vsaj odgovoriti. Ali je aroganca gotovih germanskih poštних uradnikov že tako narasla, da si upajo prošnje celih okrajev prezirati? Vkljub Wagner-Jaureggu na Dunaju se jim bodo rogovji potrli!

Štajerske novice.

— **Opereta v celjskem „Narodnem domu“.** Jutri, v soboto zvečer, uprizore ljubljanski gostje v Celju opereto „Mamzell Nitouche“. Upamo, da bodeta vsaj petje in godba enkrat napolnila dvorano in vsaj deloma povrnila stroške Ljubljancanom. Zatorej jutri vsi k tej ljubki in zabavni opereti! — V nedeljo zvečer pa bomo videli pretresljivo Meškovo dramo „Na smrt obsojeni“, delo iz življenja in obupnih bojov koroških Slovencev. — Prosimo domačine in okoličane številne udeležbe prvi in drugi večer!

— **Slovensko gledališče v Celju.** V sredo smo videli na našem celjskem odru štiridejansko, veseloigro „Ob svojem kruhu“. Kakor smo prerokovali: milje, osebe, zapletek — vse je bilo bližje našim ljudem kot v „Veliki srenji“, zato so dosegli igralci velik moralni uspeh. Materijalni je bil žalibože slab. V osredju večera je bil g. L. Dragutinović kot Megušar. Kaj bi ga hvalili: izvrsten je bil. Zelo je ugajal g. Nučič kot talmi-socijalist Maks, Megušarjev sin. Velikansk aplavz je vzbudil g. Danilo z „bencinom“ v 4. dejanju; izborna je pogodil upornega moža, kateremu je po 27 letih bilo vendar preveč „bencina“. Seveda je kupil ženi takoj — drugega in zlezel ponižno zopet pod copato. Gospa Danilova je rojena za uloge a la gospa Veličanova; tudi Kristina Kotarjeva (gđ. Thaler) in Koprivnik (g. Povhe) sta ugajala. — Kakor rečeno velik moralni uspeh. Težko je samo človeku, da je občinstvo tako malo posetilo predstavo. — Triumf pa so dosegli včeraj vrli naši gostje s „Pohujšanjem v dolini šentflorjanski“.

Toliko odkrito navdušenega pritrdjevanja že dolgo nismo videli v Celju. Cankar nas je s svojo pikro satiro v tej farsii neusmiljeno šibal, bič je padal na naše neodkritosrčne družabne razmere — a občinstvo je ploskalo minute dolgo. To delo je gotovo jedno najboljših del Cankarjevih. Je pa tudi treba zares Cankarja, da ima na prvi mah tako težko razumljivo „Pohujšanje“ uspeh na odru! Drugo dejanje sicer nima toliko zunanjega, trenutnega efekta, a je pesniško nedosežno lepo! Seveda je vzbudila hupno veselost vrsta šentflorjanskih rodoljubov na „špagi“, nadalje ponižno „nedolžna“ Marijina devica (ki je bila izborna karikatura), nadalje scena v 3. dejanju, ko so se rodoljubi divili plesu lepe Jacinte. Zbirka tistih obrazov ostane človeku do smrti v spominu. Glavni efekt je seveda konečna Alojzijeva pesem. No, to so seveda zunanji učinki; veliko bolj je pa prevzela gledalce notranja pesniška sila farse. Uklonili smo se Cankarjevemu geniju in dali tudi mi lepi umetnosti — Jacinte svoj tribut. Prestovoljno ali neprestovoljno — morali smo ga dati. — V tej farsii so bile vse moči ensembela na vrhuncu; od razbojnika in umetnika Kristofa Kobarja (g. Nučiča) do Zlodeja (g. Dragutinović). Zlodej sicer po našem mnenju nima prav markantne uloge. Izvrstna je bila Jacinta (gđ. Kreisova), župan (g. Molek), dacar (g. Danilo), rodoljubni govornik učitelj Šviligoj (g. Povhe), cerkovnik (g. Habič) — sploh vsi. Dvorana je bila seveda na pol prazna.

Koncert šentpavelske godbe v „Skalni kleti“ se ne vrši 24. maja ampak 31. maja radi predstave v „Narod. domu“.

— Nov krasen portal je napravljen v Posojilnični hiši pred „Zvezno trgovino“ in trgovino g. Rud. Stermcekega na Graški cesti, oz. v Rotovski ulici v Celju. Portal so izvršili vsak iz svoje stroke domači narodni obrtniki g. pleskar Bevc, ključavničarski mojster I. Rebek in steklar Fr. Strupi. Delo jim dela vso čast, pa tudi obe slovenski trgovini sta dobili čisto drugo, moderno lice. Vkljub vsemu pesimizmu in notranjim razprtijam se Slovenstvo v Celju vendar utrjuje in napreduje.

— **„Sokolski dom“ v Gaberju pri Celju** se bo pričel neglede vseh ovir kmalu zidati, tako da bo do jeseni pod streho in gotov. Otvoritvena glavnost se vrši drugo leto o priliki vseslovenskega sokolskega zleta v Celje. Stavba bo zelo lepa in praktična. Narodnjaki, nabirajte za „Sokolski dom“ v Celju!

— **Nek pijanec** je v torek na Bregu hodil in grozil z dolgim odprtim nožem po cesti. Mož se je v kaki mestni žganjariji opijanil in kakor hitro je prestopil kapucinski most, tik pred občinsko hišo, se je naenkrat vzbudilo pijančevsko junaštvo v njem, da je začel razsajati in groziti ter vzbujati strah v ljudeh. Dobro bi bilo te nesrečne žrtve žganja djati takoj na hlad, da prespe svojo pijanost in ne nadlegujejo občinstva. Še bolje bi pa bilo zapreti izvir in povod teh izgredov t. j. vse žganjarije, ki okužujejo te reveže ter jim kradejo in ničijo pamet, zdravje in denar.

— **Najvišja zahvala.** Na letošnji velikonočni ponedeljek v Celju zbrano slovensko štajersko učiteljstvo je na občnem zboru „Zveze slov. učiteljev in učiteljic“ poslalo cesarju brzojavno udanostno izjavo.

Te dni je došel sledeči odlok kot odgovor:

Ad št. 40, B. H. C. kr. okrajno glavarstvo Celje, dne 12. maja 1908. Nj. bl. g. Fran Kocbek, predsednik društva slovenskih učiteljev v Celju Gornjigrad. Vsled odloka gospoda

ministra notranjih zadev, dne 3. t. m. št. 3701 M. J. so Njih c. k. apostoliško Veličanstvo za od društva slovenskih učiteljev v Celju po predsedniku Franu Kocbek poslano brzojavno udanostno izjavo blagovolili milostno najvišjo zahvalo izreči. Čast mi je, Vašemu blagorodju to naznaniti vsled odloka prezidija c. kr. štajerskega namestništva, dne 6. majnika 1908 št. 831/1908.

C. kr. okrajni glavar

Müller.

— **Na slovenski okoliški šoli v Celju** bo ponk končan še-le 5. avgusta, ker je bila januarja šola zaprta zaradi špičk.

— **Prestavljen** je dosedanji provizorični vodja celjske pošte, g. kontrolor Scherbaum na lastno prošnjo v Gradec. — Poštna aspirantinja gđ. Mara Pernatova v Pilštanju je imenovana poštним ekspedijentijam istotam.

— **Tiskovne pomote:** V zadnji številki sta ostali dve neljubi tiskovni pomoti. V uvodniku 3. stolpič v 2 vrsti od zgoraj čitaj: psevdoidzidske dekretalije, mesto pseudo zidarske. V pol. pregledu na 2. strani v 8. stolpiču: Vaš poslanec Luchner, mesto Lueger.

— **Za spodnještajerske vinorejce** je imel g. poslanec dr. Ploj v torek, 19. maja v državnem zboru znamenit govor, katerega priobčimo prihodnje dni v celoti.

— **3. izkaz prispevkov za „Št. Jurski Sokol“:** g. Zorko nabral 1'04 K, iz nabiralnika pri g. Dobovišku 10'46 K, iz nabiralnika pri g. Vugi, Groblno, 5'60 K, gosp. Jakob Kumer, Slivnica 22'50 K, g. Stergar, Skale pri Velenju 5 K. Prej je bilo nabranih 374 K 30 h, sedaj 44 K 60 h, skupaj 418 K 90 h.

Za pripravljalni odbor:

Alojzlj Recelj, dr. Jožef Ipavc, blagajnik, predsednik.

— **Kje bo letošnja glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda?** Eksekutiva narodno-radikalnega dijaštva v zadnji „Omladini“ izjavlja, da se sliši, da namerava letos naša šolska družba zborovati v Ljubljani, proti čemur odločno protestira. Zahteva pa, naj bo skupščina kot nekaj narodni praznik ob meji na Štajerskem ali Koroškem in sicer v nedeljo ali na kak praznik, da se je lahko udeleži prosto ljudstvo.

— **Stariši, pazite na igrače svojih otrok!** Dne 17. t. m. se je igral sedemletni Amand Stranik, sin občinskega tajnika v Kapfenbergu s takozvano Flobert-pištolo. Pri tem je po nesreči sprožil na svojo sestrično, 15 let staro Roziko Moringbauer in jo zadel pod kjučno kostjo. Dekle so odpeljali v bolnišnico v Bruck ob Muri.

— **V Brucku ob Muri** so našli v ponedeljek zjutraj v hiši trgovca z železom J. Gieglerja hišnega hlapca Fr. Weisa mrtvega. Poleg njega je ležal izstreljen samokres in pismo, v katerem je stalo, da je umrl že 4 leta bolehal na jetiki in živčni bolezni in si je toraj končal s pomočjo kroglice svoje življenje, da bi dalje ne trpel.

— **V ptujskem okraju** so hrošči ceneji kot drugod. Vsled ukaza okrajnega šolskega sveta se mora liter hroščev plačevati po 2 h, dočim jih plačujejo drugod po 4 h. Morda misli g. Dreflak, da so hrošči tega okraja manj škodljivi nego v drugih?

— **Iz Rajžikarja pri Ljutomeru.** Pri nas in v celi okolici je neizmerno gosenic. Drevje, posebno pa sadno drevje, je obrano in golo, kakor po zimi. Čudno je to, da še nekateri posestniki ne storé ničesar proti tem škodljivkam. Tudi hroščev je mnogo. Sadja torej letos zopet ne bo. Več upanja nam dajejo gorice, kajti trsi so polni grozdja. Obirajte pridno gosenice!

— Iz Grobelnega nam piše gosp. Fran Vuga, da je imel prvi močni čebelni roj že 7. majnika t. l. To je gotovo zelo zgodaj.

— Poslanci „Kmečke zveze“ in „Slovenske ljud. stranke“ sikofanti. „Slovenec“ piše v št. 114. pag. 2 sledeče: „Baronu Becku se je, sicer posrečila volilna reforma in s pomočjo raznih sikofantov tudi pogodba z Ogrji“. S tem je člane „Slovenskega kluba“ (v katerem sedijo tudi dr. Korošec, Rožkar, Pišek in dr. Benkovič) „Slovenec“ popolnoma po zasluženju ožigosal. Mi nismo nikdar napisali tako ostre obsodbe klerikalnih poslancev, šele nčenost „Slovenčevega“ dunajskega dopisnika je našla za teh možakov politično poštenost primeren grški izraz. Sykophant je bil v starih Atenah policijski „špicl“, katerega naloga je bila zasledovati in policiji naznanjati one ljudi, ki so proti državni prepovedi tihotapili iz dežele fige. Za to svojo špicelsko službo so dobivali gotove nagrade. Ta čedna obrt se je v poznejši dobi kaj lepo razvila. Za časa peloponeške vojske so imenovali Grki vsakega človeka sykophanta, ki je denunciral ali iz lastnega nagiba sodnijsko zasledoval zaslužne može, bodisi iz zlobnosti bodisi iz dobičkaželjnosti. Gotovo je imel nčeni „Slovenčev“ dunajski dopisnik, ki je morda celo sam državni poslanec, delovanje „Slov. kluba“ živo pred očmi, ko je koprneč po samoizpovedi tako odkritosrčno imenoval njegove „zaslužne“ poslance sikofante. Delovanje teh klerikalnih slovenskih sikofantov se je prilagodilo posebno drugi razlagi. Imen in dejstev nam ne bo treba navajati. Sedaj še pričakujemo, da se nam na ta ali oni način pove, koliko se v Avstriji plačuje modernim katoliškim sikofantom?

— Ruška koč se je ta teden otvorila. Preskrbljena je z dobro, primerno kuhinjo ter z najboljšim pivom in haloškim vinom iz goric čistih oo. minoritov v Ptuj. Postelj je na razpolago 12. Pastirc pa pravi: juhé, juhé.

Moška podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda v Brežicah. Pri občnem zboru podružnice dne 14. maja 1908 izvolil se je sledeči odbor: prvomestnik g. Andrej Levak, veleposestnik, zapisnikar g. Franc Pišek, tajnik Posojilnice, blagajnik g. Josip Uršič, trgovec, vsi v Brežicah. Sklenilo se je delati v svo vmesu na to, da bi se že v jeseni letošnjega leta otvoril otroški vrtec, kar bi bilo velevažnega pomena. Da se pridobijo tudi potrebna denarna sredstva, vršila se bode dne 5. julija t. l. na „Griču“ pri Brežicah velika ljudska veselica, katere čisti dobiček je namenjen za otroški vrtec. Prosimo vsa sosedna narodna društva, da se ozirajo na to našo veselico. Natančnejši vspeled objavimo pravočasno.

— Iz Kokarja nad Mozirjem se nam piše: Povodom cerkvenega shoda na kvaterni petek, dne 13. marca je napravil naš cerkveni ključar, trgovec in krčmar račun za hrano in prenočišče cerkvenih pevk in več organistov — še celo iz sosednih far — 158 K 45 vin! Zgodilo se je, da je morala naša cerkev doplačati, ker darovanje ni doseglo te svote. No, ubogi romar, ki z gorečim, pobožnim srcem okoli altarja grede težko zasluženi denar polagaš „Bogu na altar“ — kako se gospodari s tem denarjem, ki je cerkveno imetje! Ravno isti cerkveni ključar si je dal izplačati račun obedov in likof za svečarje v znesku 136 K. Ali hodijo svečarji okoli beračit samo za svoje trebuške? Več luči in javnosti je treba pri cerkvenih računih. Zakaj pa občine dandanes vzorno go-

spodarijo, ker morajo polagati javne račune? Mogoče bo pa ta dopis različne ljudi predramil in jim odprl oči.

— V prid dijaški kuhinji v Mariboru prirede slovenski srednješolci v nedeljo, dne 24. majnika 1908 v veliki dvorani „Narodnega doma“ dr. Detelovo veseloigro v treh dejanjih „Učenjak“. Blagajna se odpre ob pol 7. uri zvečer. Začetek točno ob 8. uri. — Predprodaja vstopnic v soboto, 23. in v nedeljo 24. majnika od 2.—3. ure popoldne pri blagajni v „Narodnem domu“. — Med posameznimi dejanji svira dijaški orkester. Po predstavi prosta zabava. — Ta prireditelji narodnih slovenskih gimnazijcev v Mariboru je vsem Mariborčanom zelo simpatična. Je tudi nekaj do cela novega in izvanrednega. V interesu dobre stvari — prepotrebne dijaške kuhinje — je želeli mladim diletantom mnogo uspeha!

— Strela je udarila minul teden v poslopja kmeta Kavdika v Pamečah pri Slovenjgradcu. Zgorelo je vse, le živino so rešili. — Zgorelo je v gozdu lesotrzca Pernata iz Mislinje, kateri leži bl. Šmiklavža pri Slovenjgradcu, mnogo nasekanega lesa in lesenih odpadkov. Škoda je zelo znatna.

— Strup je vzel v Mariboru 19-letni sin mizarskega mojstra Grilca. Prepeljali so ga v bolnišnico. Fant je to storil baje iz strahu pred neko kaznijo.

— Grški mornarji so se vozili v torek popoldne mimo Celja iz Trsta v Stettin na severnem Nemškem. Bilo jih je 54 z dvema častnikoma.

— Zveza vseh klerikalnih visokošolcev v Gradcu se pripravlja po poročilu graških listov. Slovenski „pobožni“ „Zarjani“ se bodo tedaj hrabro borili s „Karolinci“ in tovaršijo za vseučiliško svobodo. Seveda je zveza z nemškimi klerikalci dovoljena slovenskim klerikalcem brez vseh ozirov na narodnost. — Ako pa slov. napredni dijaški mirno obsodijo oborožene napade nemških klerikalnih kmetov na vseučilišče — ne da bi se dejanski udeležili kakih pretepov — jim je to prepovedano! Čudna je logika naših pobožnih nčenjakov!

— Protestni shod proti klerikalnim napadom sklicujejo graški Nemci na jutri zvečer v industrijsko dvorano.

— Nečloveška mati. V Eggenbergu pri Gradcu je stanoval dalje časa delavec Pip s svojo ženo. Imela sta poleg lastnih otrok še ženinega 9 letnega nezakonskega sina Marka. Tega mati že od rojstva ni marala. Ker Pipova nista redno plačevala stannarine, ja je hišni gospodar zapodil iz hiše. Pri tej priliki so našli ubogega dečka Marka na nekkih capah v kotu, strahovito suhega in vsega onesnaženega. Prepeljali so ga v graško bolnišnico, a dečko ne more ne govoriti ne jesti. Nečloveško mater zasleduje policija.

— Znižane cene za vožnjo kakor veljajo za vojake v uniformi, so dovolile vse avstro-ogrske in bosanske železnice, na katerih velja znižani tarif za uniformirane vojake, za one vojake, ki bodo dobili dopust ob žetvi. Pokazati pa morajo pri blagajni dopustni list, kateri je podpisan v dotični vojaški pisarni in stoji pred naslovom „Dopustni list“ (sedaj še „Ur-laubschein“) besedica „za žetev“.

— Iz Ormoža. Gospodična Leonida Herzog, učiteljica na ormoški okoliški šoli je dobila učiteljsko mesto pri Sv. Križu blizu Ljutomeru; na njeno mesto je prišel gosp. Milko Jerše iz Ptuj.

— Umrl je v Mariboru v sredni gimnazijski profesor g. Ignac Pokorn. Bil je blag mož in izvrsten učitelj,

katerega bodo ohranili vsi njegovi nekdanji učenci gotovo v blagem spominu, N. v m. p.!

— Iz Žaleca. V nedeljo, dne 24. t. m. se vrši v restavraciji g. Kučeka vrtni koncert s sodelovanjem „Šoštanjske narodne godbe“.

— Iz poštne službe. Poštni oskrbnik Jože Perkounig na Zidanemmostu je dobil oskrbnišvo poštne urada na državnem kolodvoru v Gradcu.

— Štiri modrase v špiritu ima trgovec g. Uršič v Brežicah. Ako katera šola želi, pošlje ji g. Uršič modrasa proti povrnitvi poštne stroškov.

— Na brežiški pošti s neznosne razmere, odkar je pošta v ženskih rokah.

Dostavilo se je neki stranki po pismonoši odprto pismo, pošiljatve v zavojih pridejo odprte, pismonoša se menjuje vsaki mesec, mesca maja so se menjali kar trije. Gospodični poštarici svetujemo naj rajše pazi na red, kakor da poštnemu osobju prepoveduje slovensko govoriti z opombo, da je „Amtssprache deutsch“.

O tej priliki prosimo gg. državne poslance, naj delujejo na to, da se pošta v Brežicah podrži. Največja pošta v okrajnem glavarstvu, pa je še vedno v privatnih rokah in celo v ženski oskrbi. Napis na pošti je samo nemški, cel okraj pa je slovenski, tako nam bje poštna uprava v obraz. Prihodnji objavimo še več zanimivega o tej pošti.

— Anarhisti v Ormožu. Čuden in nevaren šport se je pojavil v Ormožu, namreč streljanje s puško, a ne v tarčo, ampak v okna slovenskih hiš ter v čebelnjake. Nekdo je streljal v okna hiše, kjer bode gostilna kletarskega društva ter zdrobil precej šip. Sreča je, da je hiša prazna, sicer bi se znala zgoditi velika nesreča. Čebelnjak g. dr. Omuleca tudi ni tarča za strelne vaje. Več ko 20krat je nekdo streljal v čebelnjak ter s tem napravil veliko škodo. Ni težko nganiti od katere strani da so se zgodili ti zločini, upamo, da se bode slavni c. kr. žandarmeriji posrečilo, najti te zločince, da dobe primerno kazen za to pobalinstvo. Hiša in čebelnjak sta notri v mestu, če bode to tako dalje šlo, še ormoški Slovenci življenja več niso varni.

— Častnim občanom je imenovan državni poslanec dr. Ploj od vseh občin fare Sv. Jurija na Ščavnici. (Sv. Jurij na Ščavnici leži v volilnem okraju dičnega orjaka Rožkarja).

— Pri sv. Jožefu nad Celjem se mudi ta teden novoimenovani sarajevski škof J. Šarić.

— Požar v železniškem skladišču. Minulo nedeljo ob pol 12. uri ponoči so začele v skladišču koroškega kolodvora Južne železn. v Mariboru goreti smolnate baklje, ki so bile ondi shranjene. Ogenj je še pravočasno zapazil nočni čuvaj Ziringer. Poklical je požarno brambo Južne železn., ki je ogenj hitro pogasila.

— Umrl je pri Sv. Lenartu v Slov. gor. minul torek vpokojeni nadučitelj g. J. Zirngast, 64 let star.

— Z drevesa je padel v Studenicah 11 letni fant Jože Krivec in si zlomil levo nogo. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico.

— Velike počitnice na ljudskih šolah v Sp. in Z. Poljskavi ter na Črešnjevcu so se preložile na čas od 1. sept. do 1. novembra.

— Pri naborih v ptujskem okraju je ostalo povprečno po 33% nabornikov k vojakom. To je razmerno veliko število.

— „Spletkarske hudobne namene“ so imeli baje dopisi, priobčeni v našem listu, iz lenarčkega okraja, kateri so dregali okrajni odbor, naj bi kmalu

sezidal potrebne okrajne ceste. Tako piše „Slov. Gosp.“. Radi bi vedeli, kake „spletkarske hudobne namene“ more imeti človek, ki se poteguje za stvar, ki bi bila vsem prebivalcem v okraju koristna?

— Saprment! G. kaplan Stuhec je v Ljutomeru „dokazal“, da „Narodna stranka“ ni le narodu ampak tudi veri škodljiva. Škoda, da g. kaplan teh dokazov ne priobči. Radovedni smo tudi mi na nje.

— Trpinčanje vojakov. Pri vajah solnograške posadke v torek, 19. maja je zbolelo med 750 rezervisti 300 mož, 6 mož je zadela solnčnica. Tudi izmed rednih vojakov je zbolelo 200 mož vsled prevelikih naporov in silne vročine. Še celo častniki so omagovali — a vkljub temu ni dal polkovnik od-mora. Tako se trpinči naše sinove!

— Požar. Že zopet je gorelo na nesrečnem Zg. Dravskem polju zadnjo nedeljo ponoči v Šmarjeti. Pogorelo je dvema posestnikoma, Zafuti in Lužinšku.

— Modras je pičil dne 12. t. m. 12 letno dekle Marijo Krevsel, hčerko zidarja Iv. Krevselja pod Oljsko goro pri Šmartnem na Paki.

— Poštenost dopisnikov „Slov. Gospodarja“. V zadnji številki „Slov. Gosp.“ je bil priobčen podpisan dopis g. Fr. Žitka, župana in veleposestnika v Bačecovcih, v katerim ta naznanja pristop „Km. zv.“ in izstop iz „Nar. stranke“, češ, da je kmetom škodljiva. In glej ga: sedaj priobčuje g. Žitek podpisano izjavo v „Narodnem listu“, da je nekdo zlorabil njegovo imo in da ni z onim dopisom v nobeni zvezi. Taki poštenjakoviči — dopisniki „Slov. Gosp.“ so tedaj zreli za — kajho.

— „Jugoslovanski klub“ in glasovanje za nujnost predloga o zvišanju rekrutov. Nasproti neresničnim poročilom v „Slovenecu“ o dogodkih ob priliki glasovanja za nujnost Kolovratovega predloga za zvišanje rekrutov konstatujemo, da je „Jugoslovanski klub“ že nekaj dni pred glasovanjem dal svojim članom naročilo, ali glasovati za nujnost ali pa se glasovanju odtegniti. Na ta način je bilo nekaterim članom tega kluba onemogočeno glasovati proti temu predlogu, ker bi se bili take postavili v nasprotje s klubovim sklepom.

Znano pa nam je, da se je od Slovencev zlasti poslanec Roblek trudil pridobiti svoje klubove tovariše za skupen nastop in glasovanje proti vladi.

Trditel „Slovenčevega“ dopisnika, da so se slovenski poslanci „Jugoslovanskega kluba“, Hribar, Roblek in drugi le radi tega vzdržali glasovanja v prid vlade, ker je to tudi storil poslanec Korošec in druga dva zvezarja, je toraj ne le izmišljena ampak še tembolj smešna, ker je tudi znano, da se je baš Korošec v svojem klubu mnogo trudil pridobiti za to vladno predlogo svoje tovariše in ker se mu to ni posrečilo, se je glasovanja vzdržal.

— 82.000 šolarjev in šolaric vseh dunajskih ljudskih šol se je včeraj poklonilo cesarju v Schönbrunn, da mu izrazijo svojo ljubezen in spoštovanje ter častitajo k vladarski šestdesetletnici. Otroci so peli, nekateri so predavali pesmi, drudi telovadili itd. Cesar je bil zelo zadovoljen.

— Od Sv. Barbare v Halozah. V ponedeljek popoldne je pogorela Hutterjeva viničarija v Hrastovcu. Ogenj so po čerčnem trdem delu komaj omejili. Primanjkovalo je vode.

— Utonil je triletni sinček gostilničarja Žigana v Stari novi vasi pri

Sv. Križu na Murskem polju. — V Melju pri Mariboru je padel 7 letni fantek Koren v Dravo; rešila sta ga domobranski deseterik Tremel in četovodja Krobath iz deroče reke in tvegala pri tem lastno življenje.

— Cene klavne živine na Dunaju, dne 18. majnika. Na sejem se je priglasilo (soboto vračunamo) 4541 glav; od teh pitane živine 3884 glav, suhe živine 657 glav (3103 glave volov, 800 bikov, 606 krav in 32 bivolov). Za Dunaj se je prodalo 3554 glav, tuji kupci so kupili 851 glav. Plačevalo se je za 100 kg žive teže: madžarski pitani voli I (1453 glav) od 64—95, II (601 glava) od 54—80, III (102 glavi) od 48—65; gališki pitani voli (513 glav) od 62—86; nemški pitani voli (319 glav) od 66—94, pitani biki (582 glav) od 57—70, pitane krave (170 glav) od 56—72 K, suha živina (537 glav) od 42—57 K. Kupčija slaba, cena slabše živine za 1—2 K nazadovala.

Druge slovenske dežele.

— Ustrelil se je v torek zjutraj v Ljubljani na straži pred vojaškim skladiščem s svojo službeno puško pešec 27. pešpolka Bernhard. Kroglica je šla v srce in povzročila takojšnjo smrt.

— Milijarija, znana nalezljiva bolezen, je zopet začela razsajati po dolenskih vaseh Vrh, Jablan in Vrhove na Kranjskem. Umrlo je doslej 20 žensk. Bolezen se naglo širi.

— Požar. V Štamperki pri Trebnjem na Kranjskem ste zgoreli minulo nedeljo hiši posestnikov Omahna in Redka. Le po nečloveškem trudu požarne brambe in prebivalcev se je posrečilo oteti ostalo vas. Nek 16 letni fant se je tako prestrašil, ko je ogenj zagledal, da se je onesvestil in ponoči nato umrl.

— Razmesaril je tovorni vlak pri Gorici železniškega delavca Franca Batiča iz Šempasa. Vračal se je ponoči domov skozi tunel pod kostanjeviškim samostanom; tam ga je pa zgrabil vlak, mu odtrgal desno roko in nogo in razbil glavo. Zjutraj so našli ponesrečenca, ki zapušča vdovo in otroke.

Društvene vesti.

— „Klub slovenskih kolesarjev Celje“ vabi na II. občni zbor, ki bo v sredo dne 27. t. mes. v „Skalni kleti“ ob 8. uri zvečer z nastopnim vspeškom: a) Volitev odbora, b) pregled in odobrenje letnega poročila, c) volitev dveh računskih preglednikov, d) določitev letnega doneska oziroma odobrenje odborovega predloga, da se to leto udnina ne pobira, ker ima klub dovolj aktivnega imetja, e) slučajni predlogi. Po občnem zboru je kegla-nje. — P. n. člani in prijatelje kluba vabi k obilni udeležbi odbor.

— „Kmetijska podružnica za Zadrečko dolino“ se osnuje v nedeljo, dne 24. maja v gostilni gospe Mikuš v Gornjem gradu. Zborovanje se začne ob 1. uri popoldne. Predaval bode tudi kmetijski potovalni učitelj g. Fr. Gorican. Kmetje pridite v obilnem številu! Kmetijska podružnica naj bode vaša naravna združitev v vašo korist!

— Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju si je na svojem obč. zboru, dne 16. maja izvolilo sledeči odbor: Predsednik: iur. Franjo Spiller, tajnik: iur. Rado Prešeren, podpredsednik: med. Vekoslav Zalokar, blagajnik: med. Božidar Küssel, knjižničar: iur. Jos. Cepuder, arhivar: iur. Josip Grum, gospodar: for. Robert Hartman, namestnika: med. Maks Moric, iur. Jakob Uratnik, pregledniki: phil. Fr. Mravljak, phil. Još. Bercé, agr. Albert Vedernjak.

— „Kras“, akademično društvo slovenskih agronomov vabi na svoj I. redni občni zbor, ki bo na Dunaju dne 23. t. m. ob pol 8. uri zvečer z

običajnim vspeškom v restavraciji R. Holzer, XVIII. Türkenschanzstr. 19. Slovanski gostje in prijatelji društva dobrodošli!

— Slov. akad. tehn. društvo „Tabor“ v Gradcu si je izvolilo na I. občnem zboru za letni tečaj sledeči odbor: Predsednik: Korun Milan, cand. iur. Podpredsednik: Jančič Janko, cand. iur. Tajnik: Vrabl Niko, stud. iur. Blagajnik: Šumenjak Vekoslav, stud. iur. Knjižničar: Fischer Fran, stud. iur. Gospodar: Boecio Lenart, stud. iur. Namestnika: Miklič Matko, stud. tehn., Štefe France, stud. tehn. Pregledniki: Hrovat Vekoslav, stud. tehn., Lešnik Vekoslav, cand. iur., Reich Vekoslav, cand. phil.

Spreten pisar

zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi se takoj sprejme v stalno službo.

C. kr. okrajno glavarstvo v Celju.
323 2-1

Upravništvo „Domovine“ ima naprodaj

15 litografiranih komadov „Po jezeru bliz Triglava“ koncertna ilustracija slovenske narodne pesmi za glasovir zložil Ant. Foerster. Komad stane 5 K 50 vinarjev.

Bencin - motor 20 HP.

samo štiri mesece v porabi, izvrstno ohranjen se vsled nabave električne moči po ceni prodaja. Vprašanja na železnarno A. Pogačnik, 320 Ruše pri Mariboru. 3-1

Prodajalka

dobro izurjena v trgovini mešanega blaga in večja slovenskega in nemškega jezika se sprejme v trgovini mešanega blaga 3-1

Slavinec & Šeleker
Šmartno pri Litiji, Kranjsko.

Sprejemem takoj učenca

za mizarsko obrt M. Pernovšek, mizarski mojster, Celje, Brunnen-gasse št. 7. 318 3-1

V Ameriko in Kanado
je najslužnejše in najbolj
gotovo poiznanje s

Kunard-progo

Najbližji odhodi iz Trsta:
Panonia, 2. junija 1908. Car-
pathia, 16. junija 1908. Ulto-
nija 23. junija 1908. Iz Liver-
poola: Mauretania 23. junija
1908.

Pojasnila in vozni listki se dobe pri
Andreju Odlašku, Ljubljana
Slovenske ulice št. 28, poleg carlovega Srca Jezusovega.

Listnica uredništva.

Za danes smo imeli preveč gradiva. Agitirajte za naš list, da se bo mogel razširiti.

Kedo pomaga s 500 K,

da se pridobi patent na
jako važen sadjarski stroj?
Več pove upravništvo „Domovine“.
321 1

Naznanilo

Kdor hoče kapiti in prodati dobičkanosna posestva v lepih okrajih blizu cest in tik cest, različnih velikosti in cen od 6000 do 40000 K v ugodnih plačilnih obrokih po primernih razmerah vrednosti in izbrana boljša zemljišča in poslopja za katere prevzame posredovanje Rok Lončar, posestnik v Ivencu, pošta Vojnik, okraj Celje. Ako pa kdo hoče prodati kako boljše posestvo, naj se pisмено naznani. 313 5-3

Gostilničar

za „Slov. delavsko podporno društvo v Celju“ se takoj sprejme pod ugodnimi pogoji. — Ponudbe na odber društva. 314 3-3

Št. 860.

Razpis natečaja.

Učiteljske službe.

V polit. okraju Celje se sledeče učiteljske službe v popolnitev s pričetkom zimskega tečaja 1908/9 razpišejo:

Na ljudskih šolah v Dramljah, v Slivnici in pri Sv. Štefanu po eno mesto učiteljice;

na ljudski šoli v Braslovčah mesto učitelja in na enorazrednici pri Sv. Miklavžu nad Laškim trgom mesto šolskega vodja.

Te šole so v II. krajnem razredu.

Pravilno opremljene prošnje je postavnim službenim potom vložiti do 20. junija 1908 pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Celje, dne 18. maja 1908.

235 4-4

Slovinci Slatino

kislo vodo — ki se prodaja v korist Družbe sv. Cirila in Metoda. Zalagatelj: Jakob Vrečko, Slovenjgradec.

PH. MAYFAHRT & CO.
Patentirane, same ob sebi delujoče

škropilnice „Syphonia“
za vinograde in hmeljnike
za zatiranje sadnih škodljivcev

proti boleznem na perju, za odpravo predenca, divje gorčice i. t. d.

Nosljive in prevozljive brizgalnice

za 10, 15, 60 in 100 litrov tekočine, s pripravo za mešanje na petrolej ali brez nje. Zahtevajte podobo in opis, katere Vam pošlje

195 11-6

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice strojev, specialna tvornica vinskih stiskalnic in strojev za izkoriščanje sadja. Odlikovana z nad 600 zlatimi in srebrnimi medaljami.

DUNAJ II/I, Taborstrasse št. 71.

Natančni ilustrirani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Destilacija za žgane pijače

zvezana z napravljajanjem alkohola prostih okrepčevalnih pijač lahko z najboljšim uspehom začne takoj poslovanje. Za oblastveno dovoljenje poslovanja in prodaje se garantira; skušeni strokovnjak uredi na mestu obrat in se daje dobre informacije glede odjemalcev. Reflektanti naj pošljejo svoje ponudbe pod šifro: „Erste Fabrikfirma 68.882“ na M. Dukes-ove nasi, Dunaj I/1, Wollzeile 9. 261 10-5

SINGERjeve šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah,
katere lahko vse spoznate na tem
znamenju.

Ne dajte se zapeljati po naznanilih katere nameravajo z namigavanjem na ime SINGER prodajati obrabljene stroje ali pa drugod izdelane stroje, ker mi ne oddajemo svojih strojev na prekupevalce ampak jih prodajamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.
Delniška družba za
šivalne stroje
Celje, Kolodvorska ulica 8.

319 1

LISTEK.

Vij.

Rusko napisal N. V. Gogolj.

Poslovenil J. A. Glomar.

(Dalje.)

Stopil je s stopnic in zagledal koleselj, ki se mu je zdel skraja velikanski kozolec na kolesih. In res je bil tako velikanski kakor peč, v kateri žgejo opeko. To je bil navaden krakovski voz, na katerem se je lahko peljalo po petdeset židov s svojim blagom tje, kjer je njihov nos zavohal kak semenj. Filozofa je čakalo že šest zdravih in krepkih, malo postarnih kazakov. Obleka iz tankega sukna s čopki je kazala, da imajo precej imenitnega in bogatega gospoda; brazgotine so pričale, da so bili nekaj tudi na vojski in ne brez slave.

— Kaj naj storim? Kar človeka čaka, temu ne uide! — je pomislil filozof, se obrnil h kazakom in rekel na glas: — Pozdravljeni, bratje tovariši!

— Pozdravljen, gospod filozof! — je odzdravilo par kazakov.

— Torej tukaj moram sedeti z vami? Lep voz! — je nadaljeval in zlezal nanj. — Samo godcev še treba, potem pa kar lahko plešemo na njem.

— Da, znamenit voz — je rekel jeden kazak in sedel na kozla h kočijažu. Glavo si je obvezal s cunjo, ker se mu je posrečilo šapko „pozabiti“ v krčmi. Drugih pet je s filozofom vred zlezlo v globino voza in se razpoložilo po vrečah, polnih raznih stvari, ki so jih nakupili v mestu.

— Rad bi vedel — je rekel filozof — če bi se ta voz do vrha napolnil s kakim blagom, na primer s soljo ali železnimi klini, koliko konj bi se moralo vanj zapreči.

— Da — je rekel po kratkem molku kazak, ki je sedel na kozlu. — Vpreči bi se moralo dovolj konj.

Po tem vsekakor zadovoljivem odgovoru se je zdelo kazaku primerno molčati vso pot.

Filozof bi bil neznansko rad vedel natančneje, kakšen je stotnik, kakšna je njegova narava, kaj se čuje o njegovi hčeri, ki se je na tako čuden način vrnila domu in ležala sedaj na smrtni postelji in katere usoda se je zvezala sedaj z njegovo osebo, kako je pri stotniku in kaj se godi tam. Vpraševal jih je po vrsti; kazaki pa so bili očitno tudi filozofi, ker so namestu odgovora molčali in ležali na vrečah, kadili svoje pipe.

Samo eden izmed njih se je obrnil k vozniku, ki je sedel na kozlu, s kratkim naročilom: — Pazi, Overko, ti stari postopač, ko pridemo h krčmi, ki je na Čuhrajlovski cesti, ne pozabi ustaviti in zbuditi mene in druge, če bi mogoče kdo zaspal.

Nato je precej glasno zaspal. Sicer pa je bilo to naročilo popolnoma nepotrebno, kajti komaj se je približal velikanski voz krčmi ob Čuhrajlovski cesti, so vsi zavpili na en glas: — Stoj! — Razun tega so bili Overkovi konji že vajeni, da so se sami ustavili pred vsako krčmo.

Neglede na vroč julijev dan so izlezli vsi iz voza in krenili v nizko, zamazano sobo, kjer je Žid krčmar sprejel z vsemi znamenji radosti svoje stare znanke. Žid je prinesel pod suknjo par svinjskih klobas in takoj, ko jih je položil na mizo, obrnil oči proč od živali, ki mu jo prepoveduje njegova vera. Vsi so se usedli okoli mize; pred vsakim gostom se je pokazal glinen vrč. Filozof Homa je moral piti

ž njimi. In ker se začnejo Malorusi, kadar popivajo, na vsak način poljubljati ali jokati, je bila kmalu vsa izba polna poljubov. — Čuj, Spirid, daj, poljubiva se! — Pridi sem, Doroš, da te objamem!

Jeden kazak, ki je bil malo starejši od drugih, s sivimi brki, je naslonil glavo v dlan in začel na ves glas plakati, da nima več ne očeta, ne matere in da je ostal sam samcat na svetu. Drugi pa je bil velik pametnik in ga je venomer tolažil z besedami: — Ne jokaj, moj Bog, ne jokaj! Kaj zato . . . Bog že ve, kako je in kaj. — Jeden, Doroš, se je delal strašno radovednega in je, obrnjen k filozofu, neprenehoma spraševal: — Rad bi vedel, kaj se učite vi tam na črnih šolah: ali ravno to, kar čita pri nas dijakon v cerkvi, ali kaj drugega?

— Ne sprašuj! — je govoril zategnjeno pametnik: — pusti ga, naj bo kakor je! Bog že ve, kako mora biti, Bog ve vse!

— Ne, jaz bi rad vedel — je govoril Doroš — kaj imajo napisano v svojih knjigah; mogoče imajo nekaj popolnoma drugega ko naš dijakon.

— O moj Bog, moj Bog! — je govoril spoštovani učitelj — čemu te besede? Je že božja volja, da je tako: kar je Bog dal, tega ni mogoče prevrniti.

— Jaz bi rad vedel vse, kar je napisano; tudi jaz bom šel v črno šolo, pri Bogu, da bom. Kaj misliš ti, ali se ne bom izučil? Vse se bom naučil, vse!

— O moj Bog, moj Bog! — je govoril tolažnik in položil glavo na mizo, ker je ni več mogel držati po konci. Drugi kazaki pa so se razgovarjali o dekletih in ugibali, od česa se sveti mesec na nebu.

Ko je filozof Homa videl, kako so razpoloženi, je sklenil porabiti ugodno priliko in pobegniti. Najprej se je obrnil k sivolasemu kazaku, ki je jokal po očetu in materi: — Zakaj jokaš, očka, zakaj? Tudi jaz sem sirota! Spustite me, prijatelji; čemu vam naj bom?

— Izpustimo ga — so se oglasili nekateri. — Saj je tudi on sirota; naj gre, kamor hoče.

— O moj Bog, moj Bog! — je rekel tolažnik in malo vzdignil glavo — spustite ga, naj gre, kamor mu drago!

In kazaki so ga že hoteli sami zapeljati na prosto; oni pa, ki je bil tako strašno radoveden, jih je ustavil in rekel: — Ne dotaknite se ga: jaz bi rad govoril z njim o črni šoli; tudi jaz mislim iti v črno šolo . . .

Sicer pa bi filozofu tudi prostost nič ne pomagala, kajti, ko je hotel vstati izza mize, so mu noge postale nekako lesene in soba je imela naenkrat toliko vrat, da nikakor ne bi mogel najti pravih.

Šele proti večeru se je cela kompanija spomnila, da je treba odriniti. Vlezli so v voz in se raztegnili, potem pa priganjali konje in peli pesem, v kateri pa bi težko kdo razumel kako besedo ali smisel. Kolobarili so dobro polovico noči, večkrat izgubili pot, ki so jo znali že napamet, a nazadnje so se spustili s strme gore v dolino in filozof je zagledal po straneh plot iz lat ali protja, za njim pa nizko drevje in strehe, ki so gledale iz njega. To je bila velika vas, last stotnika. Bilo je že daleč po polnoči; nebo je bilo temno in le drobne zvezdice so se svetile tuintam; niti v eni koči se ni videl ogenj. Med pasjim lajanjem so se pripeljali na dvorišče. Na obeh straneh so se videli s slamo pokriti hlevi in hišice; jedna hiša, ki je bila nekako v sredi in nasproti vrat dvorišča, je bila

večja od drugih in je služila, kakor je vse kazalo, stotniku za bivališče. Voz se je ustavil pred srednje velikim poslopjem, podobnim škednju in naši popotniki so se odpravili spat. Filozof pa si je hotel še od zunaj ogledati gosposko hišo; ali najsi je še tako napejal svoje oči, vendar ni mogel videti ničesar razločnega: namesto hrma je videl medveda, namesto dimnika pa se mu je pokazal njegov ravnatelj. Filozof je mahnil z roko in šel spat. Dalje sledi.

Dopisi.

Iz Št. Jurja ob juž. žel.

(Občni zbor „Knjižnice“ Št. Jurij ob juž. žel. dne 17. 5. 1908.) Konstatujoč sklepčnost je otvoril zborovanje predsednik g. Kveder. Iz poročila o delovanju „Knjižnice“ od lanskega občnega zbora do današnjega to je od 17. 3. 1907 do 17. 5. 1908 posnamemo sledeče: 1. Knjižnica ima do danes 535 knjig, med njimi 30 hrvaških, 103 nemških, ostale so slovenske. 2. Zastopana so vsa dela novejša, kakor tudi nekaj starejše slovenske literature ter vse slovenske, dozdej izišle knjige kmetijsko-gospodarske vsebine. 3. Knjige so se večinoma nakupile pri Gaberščeku v Gorici, Bambergu v Ljubljani ter tudi v Zvezni trgovini v Celju. Mnogo knjig je darovanih. Vrednost vseh knjig znaša na podlagi inventara 1144 K 12 v. 5. Razun 31 na novo pridobljenih knjig so vse močno v platno vezane. 6. V pretekli poslovni dobi, to je od 17. 3. 1907 do 17. 3. 1908 se je razposodilo 1796 knjig 1051 osebam, kakor je razvidno iz izposojevalne knjige. Iz blagajniškega poročila sledi, da je bilo v poslovni dobi 17./3. 1907 do 17./5. 1908 dohodkov 562 K 51 v, stroškov pa 563 K 01 v; raznim knjigarnam za knjige moramo odplačati v obrokih 111 K.

Odbor izreče na tem mestu najtoplejo zahvalo za darovane knjige sledečim dobrotnikom: gg. dr. G. Ipavica, Št. Jurj; dr. Benjamin Ipavica, Gradec; Bertl Kartin, Št. Jurij; dr. Vovšek, dež. sod. nadsvetnik, Maribor; dr. Gregorin, dež. sod. svetnik, Celje, Josip Čulek, Št. Jurij; Alojzij Recelj, Št. Jurij; slav. upravništvo Slov. Matice, Ljubljana; slav. upravništvo Sl. Naroda, Ljubljana; Jože Kavčič, pravnik, Praga.

Istotako se izreče na tem mestu zahvala sledečim dobrotnikom za denarne podpore: gg. Jakob Kunerc, krojač v Slivnici 22 K 50 v; Andrej Vrečko, želez. kontrolor Trst 20 K; dr. Praunseis, Ljubljana 20 K; dr. Brenčič Celje 10 K; dr. Ivan Stojan, Ljubljana 10 K; Kuček, Žalec 10 K; Platnar, Ljubljana 3 K; Jože Škoberne, Trst 8 K; dr. Josip Sernec, Celje 5 K; neimenovanemu 12 K. P. T. Št. Jurčanom za nakup novoletnih voščil 18 K 30 v. Omizju v Celju, nabral g. Kveder Karol 10 K.

Tudi vsem drugim, ki so denarno podpirali „Knjižnico“ z manjšimi zneski, kakor je razvideti iz blagajniške knjige, se odbor prav iskreno zahvaljuje. V odbor so se na novo izvolili g. Janez Žiher in g. dr. Josip Ipavec. Sprejeli so se tudi pri točki „nasveti in predlogi“ važni sklepi v nadaljni razvoj in prospeh „Knjižnice“.

Povdarjamo opetno, da je „Knjižnica“ Št. Jurij ob juž. železnici javna ljudska knjižnica, ki je vsakomur brez izjeme pristopna, ter da dobivajo okoličani, kakor tudi revnejši tržani, knjige popolnoma brezplačno na posodo. Naj se je pridno poslužujejo. Izposojeujejo se knjige vsako nedeljo predpoldne, kakor tudi ob delavnikih, ako ravno potreba nanese.

Prostori „Knjižnice“ so pri g. A. Nendlu.

Vnanjim prijateljem prosvete in napredka pa se še nadalje priporočamo najtopleje v naklonjenost in podporo.

Za odbor:

Karol Kveder, predsednik.

Alojzij Recelj, blagajnik.

Iz Ponikve ob juž. žel. V zadnjem „Gospodarju“ sta se spovedala naša gg. duhovnika. Žal, da nista povedala same resnice in nič drugega kot resnice in da je kaplan nekaj grehov (vedoma?) zamolčal.

Dopis v „Domovini“ ni prijemal župnika kot duhovnika, ampak kot politika, kot strankarja. Da opravlja redno in vestno svoje stanovske dolžnosti je njegova preklicana dolžnost in je zato pošteno plačan. Nikjer se mu ni sponašalo, da ga je narodna stranka zredila in spitala, ampak da sta njegove debelosti otročja dobrohotnost in darežljivost Ponkovljanov kriva! Dvomimo da bi se bil Bog odločil ravno ponkovskega župnika in ne tudi druge župljane tako silno odebeleti. Ko bi za dobro rejo zadostovala le molitev in bogoljubno življenje, bila bi se svoj čas gotovo tudi Jakelnova Mica zredila. Toda vsa molitev, vsi posti in vse božje poti niso nič izdale. Morala je nekaj drugega pojesti, da ji je lani trebuh tako nepričakovano vzkipele. Kaj — to je stara pesem.

G. župnik očita narodni stranki nevhvaležnost za svoje 14letno bivanje na Ponikvi. Oprostite, obrnili ste se na napačen naslov. Narodna stranka ima drugo nalogo nego duhovnikom kaditi. Sicer ste pa za svoje stanovsko delo plačani. Več pa celih 14 let niste storili. Če zahtevate še vključ temu drugega plačila v obliki hvale, obrnite se na nebeške prebivalce.

Predno se od župnika poslovimo, izrekamo mu še svoje najgloblje pomilovanje zaradi njegove nesamostojnosti. Kadar je bil na Ponikvi miren in strpen kaplan, bil je tudi župnik miren in vladal je mir po občini. Kadar nam je pa poslal škof bojnega petelina, naselil se je med nami prepir. Žalostno, toda resnično.

Kar se tiče sedanjega kaplana Ašiča, smo z njim že obračunili. Na prižnici nas uči, ljubite se med seboj, zunaj cerkve pa dela nemir in prepir. Takemu človeku ne verjamemo ničesar več. Vso svojo politično strast in zahrbtnost je pokazal pri letošnjih občinskih volitvah. Sram ga bilo. Ko bi bili on in njegovi podrepaniki res boljši ljudje kot so drugi občani, moralo bi vse za njim hoditi in njega poslušati. Toda pehal se je za posamezne glasove na način, ki se resnemu, pošteno mislečemu človeku gnjusi. V „Gospodarju“ hoče utajiti, da se je za več kot dvoje pooblastil lovil. Ali se ne piše oni, ki je nagovarjal Oblakovo Maliko za pooblastilo, Martin Ašič? Kdo je izvalil Morevčevki pooblastilo, potem ga pa moral nazaj dati? Dotičnik stanuje v farovžu in je „suhe“ postavil! Na čegavo željo je pa dala pooblastilo „dekla Gospodova“ Kočna Katra? Tako bi lahko kaplana Ašiča še dolgo spraševali in mu rahljali spomin.

Toda naj zadostujejo te vstice. Če se bo župniku ali kaplanu še zljubilo pričakati se z nami, smo jima na razpolago. Naša (narodne stranke) ura še na Ponikvi ni odbila. Smo jo šele navili. Da bi pa nas Ponkovljane, ki smo že stoletja gospodarji svoje zemlje in se živimo s poštenim trdim delom in trudom, komandiral kakšen mlad kaplan, tega pa Ašič ne bo doživel!

Shod v Zavrču. Shod „Nar. stranke“ v Zavrču v nedeljo, 17. maja,

se je obnesel prav dobro. Udeležilo se ga je okoli 100 ljudi, med njimi najveljavnejši možje občine. Za predsednika shoda je bil izvoljen posestnik Veselič. Dr. Koderman je govoril k dnevnemu redu in razpravljaj zlasti o volilni reformi za deželni zbor, o slovenskih zahtevah do štajerske dežele in o jezikovnih razmerah ter o potrebi, da se reši jezikovno vprašanje potom zakona za celo državo. Razpravljaj je dalje o namenih in ciljih narodne stranke in osvetlil delovanje „Kmečke zveze“ in njenih poslancev. Gosp. šolski vodja Troha je prečital resolucije in stavil predlog, da se izreče zaupnica poslancu Ploju, katerega klerikalno in nemškutarsko časopisje strastno napada in obrekuje. Dr. Koderman je pripomnil k temu predlogu, da „Nar. stranka“ sicer ni kandidirala Ploja za poslanca, da pa tudi ona obsoja neznačajno gonjo, ki jo vodijo klerikalci zoper tega poslanca, samo zato, ker se ni hotel vpreči v jarem dr. Korošca.

Ljudstvo je z zanimanjem sledilo izvajanjem govornikov. Ugovora ni bilo nobenega, dasi se je par zvezarjev pod vodstvom domačega kaplana udeležilo shoda. Sprejele so se sledeče resolucije.

I. Na shodu „Narodne stranke“ v Zavrču zbrani slov. kmetje se pridružujejo zahtevam glede volilne reforme v deželni zbor, dalje zahtevam do štajerske dežele na gospodarskem in šolskem polju, izraženim v resolucijah, katere so se sprejele na shodih narodne stranke meseca februarja. t. l. Pozivljajo poslance, da z vsemi sredstvi preprečijo nakane nemških poslancev, izvesti volilno reformo samo na korist Nemcem.

II. Najodločneje zahtevajo vreditev jezikovnega vprašanja v smislu narodne ravnopravnosti, kakor jo zagotavljajo drž. osnovni zakoni, in sicer potom zakona za celo državo.

III. Ogorčeno protestirajo proti nameščanju nemških, našega jezika nezmožnih in našemu narodu tujih uradnikov, zlasti sodnikov v slovenskih okrajih.

IV. Obsojajo pretinarodno in protikmečko pisavo „Slov. Gospodarja“.

V. Izrekajo vodstvu „Narodne stranke“ svoje zaupanje.

Dalje sta se na predlog gospoda učitelja Trohe še sprejeli resoluciji:

VI. Slovenski volilci, zbrani na zavrčnem shodu, izrekajo svojemu poslancu dyor. svetniku dr. Ploju svoje zaupanje in zahvalo za njegovo neumorno delovanje v prid slovenskega naroda.

VII. Želijo, da se z ozirom na krajevne gospodarske razmere zopet uvedejo jesenske počitnice v ljudski šoli.

Po zahvali govornikom je med navdušenimi živio-klici zaključil predsednik shod. Po shodu se je vršil zaupen pogovor v zadevi krajnega odbora nar. stranke, ki se sestavi v najkrajšem času.

— **Iz ptujske okolice.** Kakor smo izvedeli, bilo je v soboto, dne 16. maja v tihi vurberški dolinici slišati divje vpitje iz otroških grl. Pod vodstvom svojega razrednika napravili so učenci neke šole izlet v Vurberg. Ko so se okolo 9. ure dopoldne bližali šoli, kričali so kakor besni heil, in tudi: heil und Sieg, die Windischen an den Strick! — Da is a windische Schul' itd. Vodja teh „nadepolnih“, olikanih Germančkov je pred njimi korakal in se zadovoljno smehljal. Kdor je to videl in slišal, moral je strmeti — je li sploh mogoče, da smejo otroci pod nadzorstvom svojega učitelja tako surovo nastopati ter žaliti slovenske prebivalce s svojim odurnim hajljanjem. Na slo-

venski zemlji se vzgaja mladina v takem divjem sovraštvu do našega jezika in naroda! To je zločin zoper človeštvo, družbo in državo! Slovenski učitelji učijo, naj otroci ljubijo svojega bližnjega, torej tudi Nemca — nemška vzgoja pa goji in neguje sovraštvo proti Slovencem, mladini se že vceplja mržnja do njih. Tudi tu nam bo treba samopomoči. Ako šolska oblastva ne sprevidijo, da taki vzgojevalci mladine spodkopujejo temelj državi in človeški civilizaciji s tem, da netijo mržnjo in sovraštvo med narodi in ako ne bodo v interesu nemške manjšine in v interesu države napravila temu anarhističnemu dejanju nemškutarstva konec, si bomo pomagali sami tako, da bomo učili tudi mi svojo mladino: ljubi Nemca, kakor ljubi on tebe! In to njegovo ljubezen mu lahko pokazemo vsak dan v kaj živih vzgledih. Mi smo miroljubni, spravljivi in potrpežljivi — a vsega je enkrat konec. Kakor nam posojate, tako vam bomo vračali, klin s klinom. Odgovornost za posledice bodo nosila državna in deželna oblastva, pod katerih zaščito se je razvil ta nemški vzgojevalni sistem!

Iz Vuzenice. Nedavno je priporočala „Domovina“, da naj bi naše občine posnemale občino Kokarje. Šele lansko leto je pričela imenovana občina s slovenskim uradovanjem, in zdaj prihajamo na dan z zahtevo: vse občine tako! Gospod urednik, to je preveč zahtevano; korak za korakom! Narava ne pozna skokov, vsaj pri polžu ne!

Kar se tiče naših podravske slovenskih občin, moram povdarjati še posebej, so zahteve po slovenskem uradovanju, skoraj bi rekel, smešne. Kdor okolnosti pozna, kdor računa s fakti in trezno — ne idealno — misli, ta mi mora pritrditi, da smo še daleč, silno daleč od slovenskega uradovanja.

Nahajajo se župani, slovenski župani, ki se jim o slovenskem uradovanju ne sme niti omeniti; to bi bilo ogorčenje! Tako priljubljeno nemško uradovanje zamenjati s slovenskim?! Nikakor ne! Prašajmo se tudi, kateri župan zna slovenski uradovati? In čast? Spominjam se slučaja, da se je župan nazival vladnim, ko je neka stranka tiščala vanj, da naj spremeni taktiko v občevarstvu z glavarstvom. Kdor se čuti vladnega — cesarskega —, ne more se sprijazniti s tako nenavadno idejo, kakor je slovensko uradovanje.

Vladen mož! To nam znači, kako malo se še zavedamo svojih pravic. Ako si vladen, te je li vlada postavila? Nismo te mi volilci postavili na županski stol? Smo te li postavili zato, da se glavarju in drugim osebam dobrikaš in s svojo nemščino postavljaš? Mi volimo župane, da za nas skrbijo, da nas zastopajo: varujejo naše pravice. Dolžnosti, katere moramo izpolnovati napram vladi, nam ona sama navaja, žal, še v preobilni meri.

Da bi začeli naši podravske župani s slovenskim uradovanjem, to bi bil, kakor rečeno, prevelik skok. Napravimo raje le en korak in ta bi bil: Naši župani naj bi preskrbeli, da bi bile njih družine vsestransko slovenske. Isto moramo zahtevati od drugih družin, ki hočejo še zdaj veljati za narodne. V čem se v prvi vrsti kaže narodni značaj kake družine? En slučaj!

Vpeljan sem bil v družino, ki je bila na glasu, da je povsem slovensko narodna. Ko sem je zapustil, sem majal z glavo in dvomil o iskreni narodnosti. Le s silo sem ujel pri tej družini nekaj slovenskega, sicer vse „tajčophrusten“.

Nekatere družine so zopet take, da iz vljudnosti govorijo s tabo slovenski, ker te poznajo za narodnega moža, med seboj pa, vpricho tebe, kramljajo nemški — v tej blaženi jodlarski nemščini.

Tako si mislim jaz prvi korak do napredka v tem oziru, gospod urednik! Seveda človeka zgrabi jeza, da gre tako počasi, da se nam godi tako, kakor onemu polžu, ki je lezel 7 let po lestvi, ko je pa prišel na vrh, je padel vznak; na tleh je začel preklinjati, ker je baje prehitro lezel: prokleta naglost!

Torej korak za korakom.

Morda bi prašal kateri izmed spoštovanih čitateljev in čitateljic „Domovine“, kaj pa je z duhovščino in učiteljstvom v tem okraju. Tu ni nič boljše nego pri naših narodnih družinah.

Če prideta dva duhovnika skupaj, govorita nemški: isto če se snideta dva učitelja. Trojici se pa zdi že pregrešno izpregovoriti kako slovensko besedo. Večja družba mora pa že skoro hajlati, da tako dokaže spoštovanje in vdanost kakemu pritepencu.

Sicer pa, kdo je pri nas škof? Erber! Kdo glavar? Erber! Sveta trojica, en sam Bog!

Vse oči naše duhovščine in našega učiteljstva so uprte v Erberja. Kar on reče, to je veljavno v vsakem oziru; mož je nezmotljiv v vsakem oziru — kakor papež. Mož nastavlja duhovnike in nastavlja učitelje. Povdarjati moram, da je naša duhovščina slovenskega pokolenja. Saj drugače tudi ne more biti: slov. ovce, slov. pastirji. Nekaj drugače je pri učiteljstvu. Poleg nekaj prav pohlevnih slov. učiteljev šopiri se tropa punciranih Germanov.

Kakor se torej vidi, nimamo intelligence, ki bi nam pripomogla pospešiti korake, nimamo mož, ki bi nam s svojim izgledom naprej svetili. Zato pa ne bodimo preidealni in računajmo z obstoječimi razmerami. Korak za korakom!

— **Iz Zg. Ponikve.** Veselica našega bralnega društva se je vršila v nedeljo 17. t. m. Kaj naj poročam o njej? Ako hočem odkritosrečno povedati, reči moram, da so se naši vrli igralci zopet skazali vredni boljših odrov in boljših ulog, kakor jim jih nudijo naše razmere. Tako naravno in neprisljano so igrali, da si mislil, to ni igra, ampak resnica. Tudi oblečeni so bili svojim ulogam primerno. Predstavljali sta se šaloigri „Krčmar pri zvitem rogu“ in „Pravica se je izkazala“. Mnogo smeha sta povzročila oba žida krošnjarja Abraham (Lovro Kos) in Izak (J. Razdevšek). Tudi krčmar (Fr. Sredenšek) je izvrstno igral. In berač Kruljač (Fr. Pečnik). Videti bi ga bili morali! Ta pa zna! Tudi drugače je kot društveni pevovodja zelo marljiv. Jako živahna in šaljiva sta bila študenta (Franc Arnske in Miha Sredenšek.) Tudi potujoča rokodelca sta rešila dobro svoje uloge. Do tukaj je bilo lahko biti odkritosrečnim, ker dobro in lepo se lahko pove. Ker pa hočem tudi naprej resnico poročati, moram priznati, da požrtvovalnost in trud naših vrlih fantov nista našla istega odmeva in priznanja, kojega si zaslužita. Udeležba je bila pičila. Da vse priprave in učenje stanejo mnogo truda, to malokdo pomisli. In kaj imajo fantje od tega? Nič. Oni se žrtvujejo in trudijo le za blagor društva. Vneti za napredek in izobrazbo svoje domovine, borijo se z vsemi močmi, da svoj cilj dosežejo. In ravno to jih mora v srce boleti, da ves njih trud ne najde primerne priznanja. Veliko in težavno nalogo ste si postavili, vrli fantje, in brezštevilo ovir imate še premagati. Zato le pogum! Pomislite, da vi orjete popolno ledino in ste takorekoč pionirji izobrazbe. Vi gradite pot, po kateri bodo drugi za vami lažje hodili. Vsak začetek je težaven in dobra stvar potrebuje časa. Nevstrašeno vstrajajte

na svojih mestih, **polja** na bojnem polju in zmaga mora biti vaša.

— **Vošnjakova javna ljudska knjižnica v Slovenski Bistrici.** Širom Slovenije se pojavlja v zadnjem času na izobraževalnem polju prav živahno gibanje: tu pod zelenim Pohorjem smo v tem oziru še sicer nekoliko zaostali, a nedavno se je v Slovenski Bistrici konstituiral odsek, ki si je stavil nalogo, začetkom jeseni otvoriti javno ljudsko knjižnico v večjem slogu.

V svoji prvi seji je sklenil nazvati knjižnico po častnem članu slovenjebistriške čitalnice gosp. dr. Josipu Vošnjaku. Mož prvoboritelj izza časa taborov je posvetil vse svoje življenje svojemu narodu; kot politik in književnik je delal neumorno, da pripomore po svojih močeh slovenskemu ljudstvu do višje kulturne stopnje.

Iz njegovih „Spominov“, ki jih je izdala „Slov. Matica“ v dveh knjigah, se zrcali vsestransko in plodonosno delovanje. S svojimi deli, izmed katerih omenjamo „Narodno knjižnico“, „Slovenski tabori“, „Socijalni problem in kmetski stan“, „Slovenci, kaj hočemo?“, „Umno kletarstvo“, „Svoji k svojim“, itd. si je postavil trajen spomin v slovenski književnos i.

S posebnim veseljem je pozdravil dr. Vošnjak idejo o ustanovitvi ljudske knjižnice, ki bode nosila njegovo ime. Slovenjebistriška čitalnica je podarila v ta namen že svojo društveno knjižnico, posojilnica pa prvih 100 kron, kar pa je komaj za prve potrebščine. Obračamo se tedaj do vseh rodoljubov, ki jih veže prijateljski spomin ali narodno spoštovanje do dr. J. Vošnjaka, da se po možnosti odzovejo našemu pozivu; posebno pa še prosimo one rojake, ki so kedaj bivali v Slovenski Bistrici ter poznajo naše težavno stališče v boju za narodnost, da poklonijo kak prispevek v knjigah ali denarju. Vse pošiljatve se naj blagovolijo nasloviti na: gđc. Otilija Feigelova v Slov. Bistrici. Prispevke bomo izkazali v časopisih.

Kupujejo se tudi dobro ohranjene knjige po primerni ceni; kdor jih ima, naj naznani ceno in naslove knjig odseku Vošnjakove ljudske knjižnice v Slovenski Bistrici.

— **Za nadučiteljsko službo pri Sv. Duhu v Halozah** je prosilo pet učiteljev, a mesto je razpisano še enkrat. Zakaj? Najbrž zato, ker ni bilo med prosilci renegata. Prosilci bi morali pravzaprav dobiti odškodnino za koleke od dež. šolskega sveta. Najbrž so iztaknili kje kakega nemškega kandidata za to mesto. Kaj bo sčasoma? Nadučiteljska mesta bodo zasedena z renegati, naši poslanci pa se med seboj grizejo, namesto da bi se zjediniili proti skupnemu sovragu!

— **Iz Ljutomera.** Na naši pošti vladajo žalostne razmere. Prejšnji poštar je bil še znosen, proti sedanjemu moramo pa kar najodločneje protestirati, ker si nikakor neče preskrbeti dvojezičnih tiskovin. Praktikant ne razume niti besedice slovenski. Obnašanje njegovo napram slovenskim strankam je obsojevanja vredno. Če kdo zahteva dvojezičnih tiskovin, čudno zažmri ter si nekaj mrgoče. Mar misli, da smo mi njegovi hlapci? Vprašamo, kako to, da ni dvojezičnih tiskovin? Ako to ne pride kmalu v red, se oglašimo na drugem mestu. Pozivljamo vse ljutomerske Slovence in okoličane, naj zahtevajo dosledno dvojezičnih tiskovin. Kaj pa je z dvojezičnim poštnim pečatom in z dvojezičnimi napisi? Ganite se zavedne občine, okr. zastop, narodna društva, sicer bode novi pečat zopet le nemški. Mesto poštarja je vakantno in če bomo držali križem roke, dobimo slovenščine nezmožnega poštarja. Ganite se, dokler je čas!

Išče se
malega ali srednjevelikega, dobro
upeljanega
konjička
z upravo vred ter primernim dobro
ohranjenim
kolesljem ali kočijo
Penudbe sprejema upravništvo
„Domovine“ v Celju. 311 3-2

ANTON KOLENC, Celje
Graška cesta 22 in Nar. dom.
Trgovina špecerijskega blaga ter deželnih
pridelkov na debelo in drobno.

Kupčija in prodaja vsakovrstnih deželnih pri-
delnih različnega sadja, svežega in suhega
kakor: jabolke, kutne, hruške, črnoje, češnje,
marelice, breskve, dren, orehe, kostanj, pravi
in divji. Vsakovrstno žito kakor: pšenica, oves,
rž, koruza, laneno seme, konopljeno seme,
krompir, fižol, bob, grab, predivo, bučno zrnje,
koruzno slamo od storžev. Nadalje: maline,
jagode, suhe gobe, malinsko šupo, mravljinčne
jajca, želod, vosek, maslo, mešane lase, smre-
kovo, borovo, macesnovo seme, macesnovo gobo,
bezgovo gobo, vsakovrstne cvetke in korenine
raznih zemljišč kakor: tisoč rože, bezgovo
cvetje, arnika, lipovo cvetje, sploh vse cvetke
in korenine lepo posušene. Lepo pitano ku-
rentino, kakor: piščance, race, gosi, kapune
in purane. Za takojšnje pošiljatev vzamem vsako
množino lepe pšenice. Kdor je kaj ima, naj
se oglasi. 40 52-20

Edina slovenska puškarska tvrdka
Ludvik Borovnik
v Borovljah na Koroškem.

Najboljša delavnica za temeljito popravo
tovskih pušk, za izdelovanje novih vložnih
cevi za kroglice in drobni svinec, za nasa-
janje novih kopit. Dela po najnižjih cenah!
Kdor si želi nabaviti novo, zanesljivo in ceno
puško, naj zahteva najnovejši slovenski
cenik, kateri se brezplačno dopošlje.
Velika zaloga raznovrstnih revolverjev od 7 K naprej.
216 50-9

Kdor želi posestvo

z dobrimi dohodki, z novo zidano hišo
in gospodarskim poslopjem kupiti, ima
sedaj najugodnejši čas, kakovost in
vrednost istega pregledati in preceniti;
posestvo je oddaljeno 1 1/2 km od trga
Konjice na Štajerskem, je v lepem
kraju in meri približno 10 oralov. Za
pojasnila se je zglasiti v trgu Konjice,
h. št. 95 v pisarni posojilnice. 300 3-3

Sprejme se čvrst deček

14 let star,
zmožen slovenskega in
nemškega jezika za večjo
trgovino. Biti mora po-
štenih starišev. Ponudbe
pod „E 100“ na uprav-
ništvo „Domovine“. 312 6-3

Iščem poslovodjo

za svojo trgovino mešanega blaga v
Kranju (Gorenjsko). V poštev pridejo
edino le osebe, katere imajo za ta
posel popolno zmožnost in so bile
v tej lastnosti eventualno že drugod
nastavljene. Potrebno je tudi znanje
slovenščine in nemščine v govoru
in pisavi, izvedenost v korespondenci
in knjigovodstvu. V dotičnih po-
nodbah naj navede dosedanje delo-
vanje, čas istega in pri komu, dan
vstopa in plačilni zahtevek. Nadalje
blagajničarko
za mojo trgovino z železnino „Merkur“
v Celju.

Peter Majdič, Celje.

Peronospora-brizgalnice,

najboljših sestavov po najnižjih
cenah, kakor tudi najboljše
mlatilnice na gepelj
in roko
ter vse poljedeljske stroje,
traverze, železniške
šinje, cement,
strešno lepenko,
železne in svinčene
vodovodne cevi, se-
salke itd. dobite pri
narodni tvrdki

trgovina z železnino

„Merkur“, Peter Majdič, Celje

Zahtevajte ceno.

Zahtevajte ceno.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

NOXIN

Najboljše
mazilo
za črevlje

Dobiti je v vseh
boljših trgovinah.
Glavni zastopnik
Willi Weingärtner
Dunaj XVIII/1
Semperstr. št. 13
Telefon 22.149.
Zalag. Druškovič
& Valenčak Slov.

308 Gradec. 20-2

Vozičke

za otroke, korbe in kovčege za potovanje, taške
za v roko, palice, dežnike in galošne, priporoča

P. Kostič v Celju.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po štiri odstotke ter pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Gornji Grad, Sevnica, Šmarje, Šoštanj in Vransko in rezervna zaklada, katera znašata vže nad 280.000 K. Zato razdeli znatne svote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje. Dosedaj jo dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za vodovodne naprave 10.000 K, za napravo potov 1500 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 2.400 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 2.000 K, skupno tedaj nad 45.000 K.

Slovinci, poslušajte se

južnoštajerske hranilnice

pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance in zahtevajte pri sodiščih,

da se naloži denar za mladoletne in varovance izključno le v **južnoštajersko hranilnico.**

79 48-17

Letovišče „Grič“ pri Brežicah

onkraj Savskega mostu ob obalih Krke in Save.

Moderne urejen hotel, izvrstna kuhinja, vedno sveže pivo in najboljši Bizeljanec. Na razpolago večja in manjša stanovanja s kuhinjo kakor tudi popolnoma mebljovane in separirane sobe. V neposredni bližini hotela ob bistri Krki je kopališče s 18—20° R toplo vodo. Oni, ki ljubijo veslanje v čolnicah in plavalci najdejo tukaj prijetno zabavo. Četrť ure oddaljena je znana akrototerma „Čateške toplice“ z 40° R vročimi kopelji. Prijetni izleti, krasni sprehodi po zelenih tratah ter smrekovem in bukovem gozdu. Ugodna železniška zveza z Gradcem, Ljubljano in Zagrebom; omnibus in drugi vozovi za osebni promet med kolodvorom v Brežicah, Narodnim domom ter hotelom „Grič“ vedno na razpolago. — Cene sob oziroma stanovanj, jedil, pijač in kopališč jako nizke. Ker je bilo letovišče že lansko leto izvrstno obiskano, se opozarja slavno občinstvo, da dotični, ki hočejo tudi letos najeti stanovanje, to pravočasno javijo.

Vsa natančnejša pojasnila daje

Posojilnica v Brežicah.

287 10-3

Slovenci! Kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Razglas.

POSOJILNICA V CELJU odda pri novi stavbi hiše v Celju v Grški ulici sledeča dela in sičér:

1. Mizarska dela z okovami in napravo parketnih tal s parketami vred	proračunjeno prilično na K 35.000.—
2. Šaluzije	1.600.—
3. Kleparska dela	2.400.—
4. Krovsko	2.200.—
5. Pleskarska	2.900.—
6. Slikarska	2.400.—
7. Steklarska	5.200.—
8. Pečarsko ali lončarsko delo	2.800.—
9. Naprava štedilnikov	3.600.—
10. Različna inštalacijska dela, kakor naprava vodovoda, klosetov, oprava kopelnih sob, livalniki itd., proračunjeno prilično na	4.400.—
11. Druga različna dela in dobavljanje različne železnine, kakor ograje pri stopnicah in balkonih in terasi, traverze, železne vezi, vratice za dimnike, ventilacije itd., proračunjeno prilično na	7.800.—

Splošni in posamezni stavbni pogoji in podrobni proračuni vseh posameznih točk razpisanih del ali dobav so ponudnikom na razpolago v Celjski posojilnici vsak dan ob uradnih urah.

Pismene ponudbe se sprejmejo najpozneje do **5. junija t. l.** Oni, katerih ponudbe se bodo sprejele, imajo položiti 10% ponujene svote kot varščino.

315 3-2

Posojilnica v Celju.

IVAN RAVNIKAR, CELJE

Telefon šte. 17.

priporoča svojo dobro založeno zalogo špicerijskega blaga, suhih in oljnatih barv, firneža, karboleja, ter vseh vrst lakov in čopičev. Kupuje in prodaja deželne pridelke in suhe gobe ter jih plačuje po najvišjih cenah. Zaloga najfinejšega čaja, ruma, zdravilnega konjaka, brinjevca in vina vseh vrst (lacrimae Cristi in drugih). Vsako konkurenco vzdržujočo kavo, surovo, kakor: štirikrat na 183 teden sveže žgano. 10

Genjenim gostilničarjem priporočam za poletni čas domače in odrske salame, svež sir, rogaško-, radgonsko-, kostrivniško-, Preblauer-, Ema-, Konstantin in Gisshublerjevo slatino.

Za namakanje črešenj, višenj in zelenih orehov pravo pristno vinsko žganje in šljivovko. — Velika zaloga voščenih in drugih sveč, toaletnega mila in kalodonta. Na debelo in drobno. Poštna naročila se točno izvrše.

Savinski liker

preiskan in preizkušen na ces. kr. poljedeljskem preizkuševališču na Dunaju.

Savinski liker

je pripravljen iz planinskih in gorskih zelišč, ter se priporoča kot krepčilni napoj v zdravstvene namene. Lastnik znamke

VINCENC KVEDER žalec v Savinski dolini, Stajersko.

13 130-52

Nova vinska postava

v obliki plakata
dobiva se v

Zvezni trgovini v Celju

Cena 60 vinarjev, po pošti 70 vinarjev. Znesek se pošlje po nakaznici ali v znamkah.

Zvezna tiskarna v Celju.

Priporoča se sl. zavodom in uradom, sl. učitelstvu, gg. trgovcem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejših oblik. Motorni, oziroma električni obrat. Najmodernejši črke. Najnovejši stroji. Hitra in okusna izvršitev tudi največjih del. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne diplome. Dalje uradne tiskovine, zavitke, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, jedilne liste, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, vizitke, poročna naznanila, vabila, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, vožne listke, mrtvaške listke, hranilne in zadružne knjižice, računske sklepe, šolske tiskovine in druge v tiskarsko stroko spadajoče stvari.

Zgotovljeno

je pre-zidava-njetrgov-ske hiše R. Stermecki v Celju, katera je sedaj popolnoma na novo urejena. — Velikanska zaloga, katera se je sedaj še z novodošlim blagom dopolnila, se bode zanaprej po čudovito nizkih cenah prodajala. Nikdo torej ne zamudi ob prihodu v Celje si trgovino ali vsaj izložbe ogledati, da se vsak sam prepriča o velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah.

Vzorci proti vrnitvi na vse strani zastoj.

16 47-30

2—4 K dnevnega stalnega zaslužka

pri neodvisnem lahkem in prijetnem brezskrbnem delu na domu. — Iščejo se osebe obeh spolov za izdelovanje pletenin za naše podjetje. Ni treba nobenega znanja, pouk zastoj, stanovanjske kjerkoli, rečna postrežba. Mi skrbimo za odjemalce, zahtevajte prospekt. 256 — 8

F. Schöndorfer, Gradec, Volksgartenstrasse 12—44.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda.

Milan Hočevar — Celje

Glavni trg št. 10

Priporoča direktno kavo kila po K 2.—, drugih vrst po importirano arabsko K 2.40, 2.80, 3.20, 3.60 itd. trikrat na teden kavo kila po K 2.80, 3.20 in 4.—. Fino svežo praženo kavo ter okusno italijansko namizno olje, bučovo olje, Ogrske salame, švicarski sir, radajnsko, slatinsko kislo vodo, Galico, žveplo, rafijo in Bartelnovo klajno apno.

Premog s pečovniških jam. — Prodaja na drobno in v celih vozovih. 268 — 5

Kupujte narodni kolek!

Novi lovski zakon

je ravnokar izšel, cena kartoniranemu izvodu K 1.20, po pošti K 1.30. Založila Zvezna trgovina v Celju.

POSOJILNICA V CELJU

v lastni hiši
Narodni dom

Posojilnica uraduje
vsak dan od 9. do
12. ure dopoldne
razun nedelje in
= praznikov. =

POSOJILNICA V CELJU, ki je bila leta 1881 z neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad 4200 zadruženikov, kateri imajo vsega nad 88.000 kron vplačanih deležev ter ima sedaj nad 6 milijonov kron hranilnih vlog in nad 340.000 kron rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruge ter jih obrestuje po 4 1/2%. Posojilnica plačuje rentni davek sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osobni ali hipotekarni kredit proti 6%, 5 1/2% in 5% obrestovanju.

80 48-17

ZVEZNA TRGOVINA V CELJU

ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2. ROTOVŠKA ULICA ŠT. 2.

Velika zaloga svinčnikov, peres, peresnikov, radirk, kamenčkov, tablic, gobic, črnila, trgovskih in odjemalnih knjig, zavitkov, papirnatih vreč itd. itd.

Časovni predmeti: papirnati krožniki, servijete, konfeti, serpentine, lampijoni in dr.

TRGOVINA S PAPERJEM, PISALNIM
IN RISALNIM ORODJE

LASTNA ZALOGA
ŠOLSKIH ZVEZKOV IN RISANK

NAJVEČJA ZALOGA
VSEH TISKOVIN ZA URADE IN PRIVATNIKE

CENIKI BREZPLAČNO NA RAZPOLAGO
SOLIDNA IN TOČNA POSTREŽBA.

Priporočila vredne knjige:

Zbirka domačih zdravil K 1'—
Obrtno knjigovodstvo » 1'60
Mlinarjev Janez » —'80
Kmetijsko gospodarstvo » 1'60
Zabavnik » 1'40
Trtna uš in trtoreja » —'80
Naš dom, zbirka povesti I., II., III., IV.,
V., VI. zvezek po » —'50
Viničarjev kašipot » —'60
Lovski zakon za Štajersko » 1'20
Vinska postava, na lepenki » —'60

ADAM

Rastlinski liker „ADAM“ slački in grenki je vsled svoje izredne izborne kakovosti nedvomno na vrhuncu vseh izdelkov te vrste.

Rastlinski liker „ADAM“ predstavlja lastno nastavek iz 20 različnih vrst najzdravljivejših rastlin in korenin ter se vsled svoje fine kakovosti ne sme primerjati podobni izdelki, napravljeni iz esence.

Edini izdelovalec: F. S. LUKAS v Celju.
Rastlinska destilacija „ADAM“.

Zavitke priporoča ZVEZNA TISKARNA v CELJU.

Celje • Rotovška ulica 12,
I. nadstropje.

Zadruga „LASTNI DOM“ v Celju

Celje • Rotovška ulica 12,
I. nadstropje.

Uradije vsako sredo in soboto predpoldne. Pojasnila se dobe vsak dan pri tajniku v pisarni ali pa pri udih načelstva. Zadruga „Lastni dom“ je kreditni zavod in sprejema hranilne vloge, katere obrestuje stalno po

5%

od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje zadruga sama, ne da bi ga vlagatelj odtegovala. Zadruga dovoljuje v prvi vrsti stavbeni kredit ter predume na knjižne terjatve, račune itd. do gotove visokosti in po dogovoru.

se je preselila s svojo pisarno v lastne prostore

Rotovška ulica št. 12,
I. nadstr.

Celje.

Vlagateljem so na razpolaganje hišni nabiralniki (pušice), ki so najpripravnejše sredstvo za varčevanje. Izmed slovenskih zavodov ima le ta zadruga vpeljane te hranilne nabiralnike.

Uradije vsako sredo in soboto predpoldne. Pojasnila se dobi vsak dan pri tajniku v pisarni ali pa pri udih načelstva. Zadruga „Lastni dom“ je kreditni zavod in sprejema hranilne vloge, katere obrestuje stalno po

5%

od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje zadruga sama, ne da bi ga vlagatelj odtegovala. Zadruga dovoljuje v prvi vrsti stavbeni kredit ter predume na knjižne terjatve, račune itd. do gotove visokosti in po dogovoru.

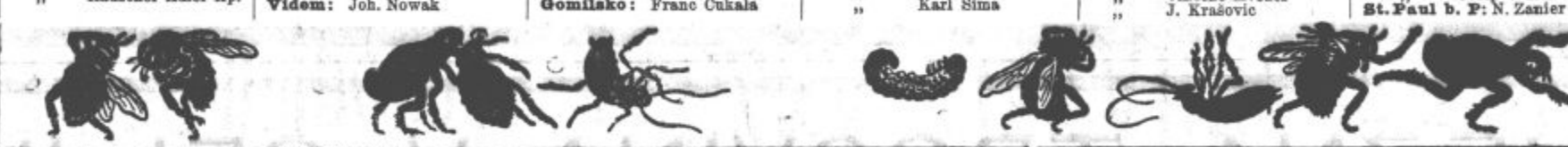
184 16-11

Zacherlin

pomaga izoborno kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger Viktor Wogg Milan Hočvar Josip Matič Anton Ferjan Fried. Jakowitsch Ivan Lant Ranzinger & Hönigmann Rauscher Adler Ap.	Celje: Frano Pečnik Ivan Ravnkar Anton Kolenc Otto Schwarzl & Co. Ant. Preuz Peter Majdič Josefina Srimz Dobrna: Josip Sikošek Braslovce: Ivan Paner Ant. Plaskan Videm: Joh. Nowak	Konjice: Franc Kupnik Trg Laško: Andr. Klebacher Karl Hermann Hrastnik: Paul Bauerheim Josip Wouk Ljubno: Iv. Filipič F. X. Petak Sevnica: S. F. Schalk Ludovik Smole Alojz Matzeng Gomilsko: Franc Cukala	Vojnik: Franc Zetl Pianina: Ludv. Scherscherko F. Wambrechtsteiner Mihail Jazbinšek Gornji Grad: Jakob Božič Franc Seharb Poljane: Ferdinand Ivanna Franc Kandič A. P. Krautsdorfer Anton Schwetz Karl Sima	Mozirje: Rudolf Pevec Leopold Vukič Pristova: Maria Suppanz Ed. Suppanz Brezice: Franc Matheis Iv. Pinteric Uršič & Lipej Josip Bočić Žalec: Adalbert Globočnik Adalbert Geiss Vincenc Kveder J. Krašovic	Vitanje: Anton Jaklin Trbovlje: Franc Dežman Anton Krammer Jos. Moll Ivan Müller sen. Jos. Sporn Št. Jurij: Artman & Hostnik F. Kartin nasl. J. F. Schescherko Velenje: Karl Tischler Josip Wutti St. Paul b. F. N. Zanler & sin
--	---	--	---	--	---

Velika manufakturna trgovina Karol Vanič, Celje, Nar. dom.

Moderno volneno in sukneno blago
v vseh barvah in kakovostih.

Perilno blago v velikanski izberi.
Izključno nizke cene.